

KOBANÊ İÇİN BİRGÜN DEĞİL HER GÜN

Tarihin hafızası özgürlüğü için savaşanları unutmaz. Nasıl Spartaküsler, Stalingrad'da Kızıl Ordu ya da İspanya'da faşizme karşı savaşan Enternasyonal Tugaylar unutulmadıysa, gericiliğe karşı dışarıya bir savaş yürüten Kürt halkı da unutulmayacak.

Dünyanın dört bir tarafından halklar Kobanê'de savaşan Kürt halkı için eylemler yaptı, sokaklara döküldü, Türkiye'de "sınırlar" aşıldı... IŞİD gericiliğinin kuşatması altındaki Kobanê için, 1 Kasım günü "Dünya Kobanê Günü" ilan edildi.

Kobanê'de süren direnişe destek vermek için aralarında Nobel Barış Ödülü sahibi, insan hakları savunucusu Adolfo Perez Esquivel ve Amerikalı ünlü filozof ve dilbilimci Prof. Noam Chomsky'nin de olduğu dünya çapında tanınan çok sayıda kişinin çağrısı ile "Dünya Kobanê Günü" ilan edildi. Ayrıca Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu (EUTCC) ve Peace Camping de "IŞİD'e karşı, Kobani ve insanlık için küresel seferberlik" çağrısı yaparak "Dünya Kobani günü" için saat 14.00'da tüm dünya ülkelerini Kobanê'ye destek olmak amacıyla sokaklara çağırdı.

"Artık tüm uluslararası aktörlere, 'başka bir siyaset mümkündür' mesajının verilmesi zamanı gelmiştir. Tüm dünya halklarını Kobanê ile dayanışmalarını göstermelerini istiyoruz.

Sizleri, 'İmdat Kobanê' demek için düzenlenen eylem gününe katılmaya davet ediyoruz. IŞİD'e karşı direnişi destekleyiniz! Kobanê'yi ve insanlığı destekleyin! Şimdi harekete geçme zamanı!"

Bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak, herkesi, 1 Kasım Dünya Kobanê gününde ve her gün Kürt halkı ile birlikte mücadeleye ve Birleşik Devrim mücadelesine çağırıyoruz.

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

29 Ekim - 12 Kasım 2014 / S 270 / 1 TL

BU SON OLSUN!

Madende göçük, su baskını, grizu patlaması... İnşaatta toprak kayması, iskele çökmesi, asansör düşmesi... Tersanede gaz patlaması, yüksekten düşme, filika kazası... Atölyede kayış kopması, dişlilere uzuv kaptırma, elektrik kaçağı... Kum tozu, demir tozu, is, kimyasallar, ateş... Yoksulluk ve sefalet... İşçiye cehennem burası, patrona cennet!

Karaman-Ermenek'te madeni su bastı. 18 işçi madende mahsur kaldı. Öldüler mi sağlar mı bilinmiyor. "İşin fitratında var" ya böyle şeyler, beyefendiler tarafından olağan karşılanıyor! İşçi düşmanlığı, insanlık düşmanlığı, nefret, pervasız hırsızlık... olunca kişinin kendi fitratında, yitip giden canların kalmıyor bir önemi. Yüzlercesi ölse ve sakat kalsa da emek bol ve ucuz ne de olsa.

18 can... 18 insan... Aileleri, çocukları, sevenleri, dostları, arkadaşları... Ne önemi var ki bunların! "Kaçanın anası ağlamaz"ların ülkesi burası. Yüzlerce işçiyi göz göre göre öldürdükten sonra "kan parası" vererek huzur içinde iş yapmaya devam eden patronların ülkesi. İş cinayetlerinde rekor kıran katillerin bizzat devlet eliyle ödüle boğulduğu ülke burası. Bütün gözeneğlerinden kan ve irin akan, çarklarında etikle kanıyla emeği/emekçiyi öğüten, hırsızlığı ve soysuzluğu ödüllendiren ülke.

Her fırsatta "vatan, millet, Sakarya" edebiyatı yapılan, toprağı senin kanınla sulanan bu ülke senin değil ey emekçi! Uğruna başka halkların düşmanlaştırdığı bu "kutsal toprak" senin değil! Sana bu ülkede vadedilen tek şey, aç karnına gerberme hürriyeti! Payına düşen ölümleri "takdiri ilahi" diye sineye çekme mecburiyeti. Onlar şatafat içinde saltanatlarını sürerken senin payına tepede dikilen işsizlik heyulası, sırtında polis copu, gaz bombası, tomadan sıkılan su... Bu ülke senin değil! Kendi ülkeni kurmak için ayağa kalk! İliklerine kadar sarsılan bu düzeni yık artık! Yık ki bu acılar son bulsun.

Madencilerin İsyanı Sürüyor

301 maden işçisinin canına mal olan faciyanın meydana geldiği Manisa'nın Soma ilçesinde Soma Kömürleri İşletmesine ait Eynez Ocağı işçileri, şirketin maaşlarını yatırmaması nedeniyle eylem yaptı.

27 Ekim günü sabah saatlerinden itibaren Kaymakamlık önünde bir araya gelen 400'e yakın işçi, şirketin kendilerine 6 aylık ücretlerini ödeme yükümlülüğünün bulunduğunu belirterek, bu ay yatması gereken ücretin 15 gün geciktiğini ve 6. ayda almaları gereken kömür istihkaklarının da kış gelmesine rağmen verilmediğini söyledi.

İşçiler daha sonra sloganlarla TKİ önüne yürüyüşe geçti. Ancak işçilerin karışısına çevik kuvvet polisleri barikat kurunca, işçiler TKİ önündeki yola oturdular.

Kaymakamın gelerek sorunu çözmeyle çalıştıklarını açıklamasına rağmen işçiler TKİ müdürünü de görmek istediklerini söyleyerek "Şirket yerine getiremiyorsa aradan çekilsin" diyerek oturma eylemi

yapmaya başladılar.

Soma'da gece de Eynez Maden Ocağı'na da işleten Soma Kömür İşletmeleri AŞ'ye bağlı Işıklar Maden Ocağı'nda yangın çıkmıştı. Ocakta üretim durdurularak çalışanlar tahliye edilmişti.

Somalı maden işçilerine, akşam üzeri polis saldırdı. Polis, çevik kuvvet polisleri ve tomalarla işçileri "Beşyol'u kapatırlarsa saldıracaklarını" söyleyerek tehdit etti. İşçiler ise eylemlerini sürdürürken polis saldırdı, bir işçi hastaneye kaldırıldı. Saldırıdan bir saat kadar sonra işçilerin yanına gelen Soma kaymakamı, "maaşlar yarın halledilecek" diyerek işçileri dağılmaya çağırıyor. İşçiler ise geç saatlere kadar bekleyişi sürdürdüler.

Maden işçileri, çözümünü, pek çok işçi gibi Ankara'da aramaya karar verdi. Soma Maden işçileri, 28 Ekim günü sabah saatlerinde, "Soma Madencileri Unutuldu" pankartı ile Ankara'ya yürümeye başladılar.

Editör

**TÜRKİYE'NİN STRATEJİSİ:
DEVİRİMİ DIŞ SAVAŞLA
ÖNLEMELİK**

HDP dahil, kendilerine "liberal" sıfatını yakıştıran aydın tayfa işi gücü bırakmış devlete ve hükümete Türkiye'nin çıkarlarının nerede olduğunu anlatmaya koyulmuş.

Yani devlet ve hükümet, yani şu dinci faşist iktidar Türkiye'nin çıkarlarının Kürt halkıyla barışmakta, onun haklarını tanımakta olduğunu bir anlasın her şey kendiliğinden hallolacak, sorun namına pek bir şey kalmayacak. Onun için hükümete akıl veren verene.

Terslik bu ya, hükümet ve onun üstündeki Kasımpaşalı hiç orali olmuyor; akıl küpü "aydınlarımızın" sözlerine kulak asmıyor.

3

Daha İleriye Giden Mücadele

C.Dağlı

2

Hükümetin Tehditleri ve HDP Politikası

Taylan Işık

4

En Büyük Meydan Okuma

Umut Çakır

5

Biz De Kendimiz Yaparız

Umut Güneş

7

Adım Adım Emperyalist Tam İlhaka Doğru

Özgür Güven

9

DAHA İLERİYE GİDEN MÜCADELE

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Sürmekte olan devrimci mücadele düzeyini aşmadan, varolanın ötesine geçmeden, daha ileriye gitmeden devrimi gerçekleştiremeyiz. Kürdistan ve Türkiye'de bugünkü pratik sürecin bu yönde ilerlediğini görüyoruz. İşçi ve halk pratiği var olanı aşma eğilimi ve yönelimi gösteriyor. Devrimci patlamalar ve sıçramalar eşliğinde ilerliyoruz.

Ekim Ayaklanması, bu yönde, yeni bir kalkış noktası oldu. Kobanê-Rojava ile dayanışma eylemleri Kuzey Kürdistan'ı ve Türkiye'yi sarsan bir ayaklanmaya dönüştü. Bu ayaklanmanın en ayırtedici özelliği, Kürdistan'ın önceki ayaklanmalarını aşması ve daha ileri gitmiş olmasıdır. Haziran 2013'ten sonra en etkin olanıdır. Ekim, hangi noktalarda ileri gitti. Öncelikle devrimci içerik ve yarattığı devrimci etki bakımından, öncekilere göre ileri gitti. Bunun yanında eylemlerin yoğunluğu, yaygınlığı ve daha önemlisi, başvuru devrimci yöntemler ve kullanılan devrimci araçlar yönünde önceki eylemleri aştı.

Her şeyden önce, şu ya da bu gerekçeyle ateşlenen bir eylem, hemen, anında genel bir eylem düzeyine, daha doğru eylemler dizisine bir ayaklanmaya çeviren, buna uygun bir ortam var. Bu güne kadarki tüm eylemleri yaratan devrimci toplumsal ortam, varlığını sürdürüyor. Üstelik bugüne dek olagelen eylemleri, mücadeleleri aşan, daha etkin ve daha ileri eylemlere yol açacak bir gelişme göstererek. Nesnel toplumsal ortam, çok daha ileri gidebilecek devrimci dinamikleri kendi içinde taşıyor.

Fakat ortam ve koşullar ne denli olgun olursa olsun, tarihi yapacak olan, uygun ortamları, durumları ve koşulları bir devrime yükseltecek olan insanlardır. Bu topraklarda bu insanlar var. Böylesi bir güç ve hareket var. Güncel burjuva toplumda mücadeleleriyle fırtınalar koparan bu hareket ve güç, Türkiye ve Kürdistan proletaryasından ve emekçi halklardan oluşuyor. Tekelci kapitalist güçlerin tüm baskılarına, katliamlarına ve engellemelerine rağmen, düzene boyun eğmeyen, sürekli eylem ve başkaldırı içinde olan, son derece kararlı devrimci sınıf ve insanlar topluluğu var.

Ayaklanmanın devrimci etkilerini, gerici iktidarın girişimlerine bakarak da anlayabiliriz. Siyasi iktidar halkların ayaklanmalarını bastırmak için 6 ilde ve çok sayıda ilçede sokağa çıkma yasağı getirdi. Hükümetin elinin altındaki büyük polis gücü yetmediği için, birçok kentte askeri yığınak yaptı. Bu, yeni bir şey değil, her büyük olayda 1 Mayıs'ta, Taksim'de, en son Gezi günlerinde ayaklanmayı bastırmak için asker ve polis gücüne birlikte başvurmuştur. Bu da yetmemiş, sivil gerici ve faşist güçleri de devreye sokmuşlardır. Ve bugün de aynı biçimde saldırılıyor ayaklanan halk kitlelerine.

Siyasi iktidar, yeni ayaklanmaları ve devrimin o durduramaz gelişimini önlemek, bu yöndeki halk girişimlerini daha etkin, yani daha katliamcı biçimde bastırmak için devleti, her geçen gün biraz daha güçlendiriyor, silahlandırıyor ve yetkinleştiriyor. Siyasi iktidar, yeni bir baskı yasasını bu çerçevede hazırlıyor. Ama ne yaparlarsa yapsınlar, ezilen ve sömürülen yığınların devrim yürüyüşünü durduramazlar.

Ayaklanmanın Türkiye ve Kürdistan'ı birden kapsaması, yani ayaklanmanın birleşik olması, EKİM'in gücüdür. 31 Mayıs'ta her iki ülkeye yayılmıştı; fakat, Kürdistan'ın katılımı zayıf olmuştu. Bu kez farklı biçimde gelişti. Tüm bu eylemler temelinde, Türkiye ve Kürdistan devrimi, birleşik devrim olarak gelişiyor. Aynı ve ortak düşmana karşı, Türkiye ve Kürdistan halklarının kurtuluş kavgası birlikte, mücadele birliği temelinde gelişiyor.

Hareket öyle bir noktaya ulaştı ki, burası artık zenginlerle yoksullar, ezenlerle ezilenler, kapitalistlerle proletarya arasındaki tarihsel kışımanın en kritik, en tayan edici ve büyük çatışmayı sonuca ulaştırıcı bir aşamadır. İşçiler ve işçi olmayan emekçilerin geleceğe yön vereceği bir tarihsel momente varılmıştır. Sistemin iç çelişkileri ve karşıtlıkları buna olanak veriyor. Bu topraklarda zenginlikle yoksulluk arasında ılımlı, yumuşak bir karşıtlık değil, sert, keskin tek kelimeyle haykırın bir karşıtlık var. Bu demektir ki, devrimin koşulları oluşmuş ve olgunlaşmıştır.

Devrimcilik, bugünkü mücadele düzeyinin ötesine geçmektir. Buradan daha öteye geçmek, bugüne dek verilen savaşı aşan bir kışıma demektir. Varolanın ötesine geçmek lafla değil, eylemle, hem de en etkin eylemle olur. Sorun buna karar vermekte ve göze almaktır. Emekçi halk, ancak devrimci bir iktidar hedefiyle, varolan düzeyin daha ötesine geçmeyi göze alır.

Tek tek ülkelerdeki devrimler, yalnızca kendi koşullarından değil, dünyadaki genel devrimci koşullardan doğuyor aynı zamanda. Bu koşullarda devrimler zincirleme biçimde birbirini etkileyerek, tetikleyerek gerçekleşiyor. Tüm kapitalist dünyada nesnel koşullar, genel koşullar, toplumsal devrim için uygun durumda. Burada sorun, yığınsal devrimci eylemlerle buna bir hız vermektir.

Türkiye ve kuzey Kürdistan devrim mücadelesi, Rojava'yı etkiledi. Rojava Devrimi de bu tarafı etkiledi ve Bölge Devrimine yeni bir itiş verdi. Mesele, genel devrimci başkaldırısı yarı-yolda bırakmadan, devrimin zaferine dek götürmektir.

Kobane Ayaklanmasında Düşenler...

269. sayımız 3. sayfada "Kobane İçin Ayaklanma Sürüyor" adlı yazıda ayaklanmada ölümsüzleşenlerin adlarının sıralanırken teknik yanlışlık nedeniyle Bingöl'de ölen polisler ve cezalandırılan Hüda-Parlılar listede yer almıştı. Bu hatadan dolayı okurlarımızdan özür diliyor ve listeyi yeniden yayımlıyoruz.

Diyarbakır: Turan Yavaş, Riyat Güneş, Mahmut Enes, Süleyman Kale, Yusuf Tokar, Mahsun Çoban, Uğur Özbay, Baver Şeyhanlıoğulları;

Mardin: Sinan Toprak, Bilal Geze, Mehmet Erdoğan, Fehad İbrahim Elduveric, Abdullah Muhammed Latif, Abdulkerim Seyhan;

Siirt: Yusuf Çelik, Necmettin Çelik, Mehdi Erdoğan, Davut Nas, Kamil Taş, Şakir Çal,

Adana: Ahmet Albay, Kadir Bağdu

Muş: Hasan Buksur;

Batman: Emrah Demir;

Van: Hamit Caner, Yunus Aktaş

Antep: Süleyman Balcı, Sevgi Alıcı, Ömer Uçker, Musa Bayram,

Şahan Dağhan

İzmir: Ekrem Kaçaroğlu;

İstanbul: Mert Değirmenci, Serdar Aslan;

Urfa: Aynur Kudin.

Gazi'de Kobane Yardım Koridoru

Gazi Mahallesinde Kobane'de halk devrimine sahip çıkmak için Gazi Ayışığı Ekin Sanat ve Halk kütüphanesi, Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri (DİK), Genç Emekçiler Birliği (GEB), Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Emekçi Kadınlar (EKA) "Kobane Yardım Koridoru" açtı.

"Kobanê Yardım Koridoru Desteklerinizi Bekliyoruz" diyen Gazililer, toplanacak çadır, battaniye, yastık, halı, elbise, iç giyim, çorap, ayakkabı, çay, fasulye gibi birçok eşya, yiyecek ve içecekleri Kobanê'ye ve Urfa'nın Suruç ilçesine sığınan Kobanêlilere gönderecek.

Gazi Mahallesi'nde 75. Yıl Mahallesi 1341. Sokak'ta bulunan Gazi Ayışığı Ekin Sanat Ve Halk Kütüphanesi önünde düzenlenen ve bir hafta sürecek olan kampanyada akşamları sinevizyon gösterimi, müzik dinletisi yapılacak.

Edirne Zindanı'nda Kobane İçin Açlık Grevi

Edirne F Tipi Cezaevinde bulunan devrimci tutsaklar Kobane direnişisiyle dayanışmada olduklarını göstermek ve emekçileri Kobane'ye sahip çıkmaya çağırarak açlık grevi eylemi yaptılar.

"Yeni Şengallerin yaşanmaması ve Kobane direnişisiyle her biçimde dayanışmak devrimcilerin yapması gereken en acil görevdir" diyen devrimci tutsaklar, emekçilerin birleşik mücadelesinin elzem olduğuna işaret ettiler.

Devrimci tutsakların basına ve kamuoyuna yaptıkları açıklama "Ezen ulus ve ezilen ulus emekçilerini yaşamdan kovan, sömüren, sefalet içine iten güç aynı: İşgalci ve ilhakçı devletlerdir. Bu devletler, bu kapitalist düzen var olduğu sürece, ne ezen ulus emekçileri, ne de ezilen ulus emekçileri ve halkların insanca, eşit bir şekilde yaşayabilmeleri mümkün değildir. Düşman ortaktır. Aynı zamanda ezilen emekçilerin çıkarları da ortaktır. Bu yüz-

den emekçilerin birleşik devrim için mücadele etmeleri ve kendi geleceklerini kurlmaları zorunludur. Emekçiler ve ezilen halklar bu kapitalist sömürü düzenini yıkmak zorundalar ve kurtuluşlarının yegane yolu budur. Aksi takdirde Kürdistan'ın işgali ve ilhakına son vermeden özgür ve eşit bir birliktelik yaratılamaz.

Kürt halkının kendi kaderini tayin etme mücadelesinde, hepimizin bulunduğu alanlarda enternasyonal mücadeleyi yükseltmek ve halkların mücadele birliğini ete kemiğe büründürme vaktidir. Bu bilinç ve kararlılıkla PKK dava tutsakları arkadaşlarımızın bütün cezaevlerinde başlatmış oldukları süresiz-dönüşümlü açlık grevine destek olmak için bizler de burada TKEP/Leninist ve MKP'li tutsaklar olarak, ayrıca devrimci dostumuz Engin Çakmak arkadaşla birlikte üç grup halinde üçer gün açlık grevine başladık." sözleriyle son buldu.

İHD Yaşam Nöbeti Galatasaray'da

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nin dernek binası önünde başlattığı Yaşam Nöbeti'nde 8. eylemi 15 Ekim'de Galatasaray Meydanı'na taşıdı.

"Yaşam Nöbeti'nin 8. gününde düzenlenen eyleme HDP İstanbul İl Eş Başkanı Şamil Altan, sanatçı Pinar Aydınlar ve Kobanê Dayanışması üyeleri de katıldı.

"Kobanê için yaşam ve barış nöbetindeyiz" pankartı açılan eylemde, "AKP Elini Kobanê'den Çek", "Savaşa Hayır Barış Hemen Şimdi" sloganları atıldı.

İHD İstanbul Şube Başkanı Abdülbaki Boğa, yaptığı açıklamada, Kobanê'deki Ezidi'nin, Kürt'ün Ankara'daki, İstanbul'daki Kürt'ten farkı olmadığını belirtti. "Kobanê ne ise İstanbul da, Amed de odur" diyen Boğa, AKP'nin asimilasyon politikası yürüttüğünü kaydetti. Boğa, Kobanê'ye yardım

koridorunu, bütün halkların zaferi için önemli olduğunu vurguladı.

HDP İl Eş Başkanı Altan ise Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu için değil tüm dünya için barış istediklerini söyledi. Kobanê'de halkın 30 gündür direndiğini hatırlatan Altan, Paris Komünarları ve Stalingrad direnişini hatırlattı. Altan, Kobanê'ye sahip çıkmanın tarihsel bir misyon olduğunu, bu misyonla meydanlarda, sokaklarda olacaklarını belirtti.

Gezi'nin Doktoru Kobane'nin Yanında

"Kobane'ye Sağlık ve Yaşam Koridoru Oluşturulsun Kobane Halkı Yaşam Bulsun" diyen sağlık emekçileri, 23 Ekim akşamı Taksim'de Tünel'den Galatasaray'a kadar uzanan bir koridor oluşturarak Kobanê için yürüdü.

İstanbul Tabip Odası, Eczacı Odası, Veteriner Hekimler Odası, Diş Hekimleri Odası, SES ve Dev Sağlık İşten sağlık emekçileri, "Biji Berxwedane Kobane", "Savaşa Barışta Sağlık Haktır", "Gezi'nin Doktoru Kobane'nin Yanında", "Koridor Açılınsın Kobanê Yaşasın", "Sağlıkçılar Acil Barış İstiyor" sloganları ile İstiklal Caddesi boyunca beyaz şeritlerle koridor oluşturarak yürüdüler.

Galatasaray Lisesi önüne ulaşan sağlık emekçileri adına ilk konuşmayı İstanbul Tabip Odası Başkanı Selçuk Erez yaptı ve yaralıları her şekilde tedavi etmek ve iyileştirmek için ant içmiş bir mesleğin çalışanları olarak orada yaşa-

nanları kabul edemeyeceklerini söyleyerek acilolarak sağlık koridoru açılması ve ölümlerin son bulması çağrısı yaptı.

İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Selçuk Mengüç de aynı talebi tekrarladı, "İstanbul Tabip Odası olarak Kobane'ye sağlık koridoru açın ve bunun için bir gerekçe düşünmeyin bunun gerekçesi olmaz" dedi.

Veteriner Hekimler Odası adına konuşan Necati Bozkur da, "Kobanê'deki mücadeleyi kendi mücadelemiz olarak gördüğümüz için bugün buradayız" dedi.

İstanbul Sağlık Meslek Örgütleri ve Sağlık Emek Örgütleri adına basın açıklamasını Dr. Duygu Fidan okudu ve Kobane'den gelen yaralıların tedavilerinin geciktirilmeden yerinde yapılabilmesi için Suruç'ta tam donanımlı bir sahra hastanesinin açılması gerektiğini söyledi.

Kobane'ye sağlık ve yaşam koridoru açılmasını istediklerini söy-

leyen Duygu Fidan, Kobane başta olmak üzere Suriye ve Irak'ta mağdur edilen Türk, Kürt, Arap, Ezidi, Türkmen, Alevi, Süryani her din ve dilden insanlar için üzerlerine düşen sorumluluğu çekinmeden yerine getireceklerini söyledi, "Gezi'de yaptığımız gibi hekimler, eczacılar, veterinerler, hemşireler, sağlık işçileri ve tüm sağlık çalışanları olarak; başta Kobane olmak üzere her

yerde insan yaşamını öncelikle ve sağlık hizmeti sunmaya devam edeceğiz" dedi.

EDİTÖR

TÜRKİYE'NİN STRATEJİSİ:
DEVİRİMİ
DIŞ SAVAŞLA
ÖNLEMELİK

(Baş tarafı 1. sayfada)

Hele de şu Kasımpaşalının dediğim dedik, burnunun dikine giden kişisel özellikleri olmasa Davutoğlu Ahmet belki de hemen yola gelecekti.

Okur şaka gibi sanabilir ama ortalıkta liberal "aydın" diye gezinenlerin gerçek düşünce ve mantaliterleri böyle.

Oysa ne devletin, ne hükümetin ne de bir bütün olarak iktidarın şaka kaldıracak hali var. Haziran Halk Ayaklanmasının tozu-dumanı dağılmadan, kitlesel şiddet bakımından onu fersah fersah aşan 6-7 Ekim ayaklanması devrim rüzgarının fırtınaya dönüşmekte olduğunu egemenlerin

tüm kesimlerine; sermaye sınıfına, emperyalist güçlere ve dinci/faşist iktidara gösterip hatırlattı.

Devletin Gördüğü

Devlet, olayların ve olguların verdiği mesajı gördü. Bu, büyük bir toplumsal devrimin hızla yaklaşmakta olduğu mesajıydı.

Ne var ki, olayların gücü ve tarihin akışı karşısında egemen sınıfların ve onların zor aygıtının, devletin, iktidarın, hükümetin hemen pes edeceğini ya da teslim bayrağını çekeceğini düşünmek affedilmez bir saflık olurdu.

Devlet ve hükümet, 6-7 Ekim ayaklanmasına daha fazla baskı, daha fazla zor, daha fazla şiddet yöntemlerini devreye sokarak yanıt vereceğini açıkladı. Kasımpaşalı, devletin izleyeceği politikayı "sokaklar vandallardan temizlenecek" sözleriyle açıkladı.

Hükümet, polise sınırsız yetki veren yasa hazırlığına başladı. Polis, yasanın çıkmasını beklemeye icraata soyundu.

Asker, polis ve MİT gibi devletin temel zor aygıtları, dinci faşist güçlerin ipini çözerek harekete geçirdiler. İlk icraat

Antep'te ortaya çıktı. İkincisi, Adana'da Azadiye Welat dağıtımıcısının katledilmesi oldu. Kürdistan'da Hüda-Par adı altındaki Hizbullah çetelerinin Kürt halkı üzerine 6-7 Ekim Ayaklanması dahil, daha önceden salınmasını saymıyoruz bile.

Fakat hepsi bundan ibaret değil. Daha fazlası ve daha önemlisi var.

Dış Savaş

Türkiye'nin bir dış savaş istediği, bunun peşinden koştuğu, hazırladığı ve başka devletleri de buna çekmeye çalıştığı artık bir sır değil.

"Kobane'ye Yardım" için öne sürdüğü koşullar bu politikanın somut kanıtıdır. Hükümet, Kobane'ye yapacağı sözümler ona yardım karşılığı, Suriye topraklarında "Güvenli Bölge", "Uçuşa yasak bölge ilanı" "Esad'a karşı mücadele" ve ÖSO denen faşist çetelerin her bakımdan desteklenmesi, Kobane'ye sokulması koşullarını ileri sürdü.

Bu koşulların her birinin İran ve Rusya'yı da içine çekecek bir Suriye-Türkiye savaşı anlamına geldiğini şu ahmak halleriyle bile, dinci/faşist kadrolar da bilir. Demek ki, gerçekleşip gerçekleşmeyecek-

lerinden bağımsız olarak, bu koşullar bir dış savaşa davetiye olarak ileri sürülmüştür.

Türkiye, bir dış savaşa neden bu kadar istekli? Sorulması gereken soru budur. Bu sorunun birden fazla yanıtı var. Birincisi, Türkiye, içeride gelişmekte olan ve varlığını iki büyük ayaklanma ile duyuran birleşik devrimi ancak bir dış savaşa önleyebileceğini düşünüyor.

İkincisi, birincisine bağlı olarak, Türkiye Kürt halkının bölgedeki tüm kazanımlarını yok etmek; özgürlük savaşını olabileceği en geri noktalara sürmek istiyor. İŞİD denen çeteleri fütursuzca desteklemesinin nedeni bu. İŞİD, Türkiye'nin, bölge gericilerinin ve emperyalistlerin Kürt halkının boğazına dayadıkları kanlı bir bıçaktır.

Kürt halkının devrimci mevzilerinin yok edilmesi çabasında Barzani Türkiye'nin en büyük ve bir numaralı müttefikidir. Türkiye'nin İŞİD bahanesiyle OSÖ denen çeteleri, o da olmaz ise Peşmerge güçlerini Kobane'ye sokmaya çalışmasının nedeni budur.

Elbette bu da Suriye ile bir dış savaşın hazırlık adımıdır. Çünkü Peşmerge ya da

OSÖ denen çetelerin denetimine girecek bir Kobane Suriye'ye açılacak bir savaşın hazırlık merkezi ve atlama tahtası olarak kullanılacak. Amaç bu. Bu amaca ulaşmak için başka yollar ve kanallar da kullanılıyor. Suriye'de bulunan dinci faşist çetelerin emperyalistlerle işbirliği halinde eğitilip silahlendirilmeleri gibi.

Görüldüğü gibi Türkiye'nin tüm politikası, içeride emekçi sınıfları, Kürt halkını, devrimin toplumsal güçlerini ezmeye; dışarıda ise bir dış savaş çıkarmaya göre düzenlenmiştir.

Başka türlü olması beklenebilir mi? Bir devrimin kendi gelişini iki büyük ayaklanmayla duyurduğu koşullarda, egemen sınıfın tüm politikalarının bu devrimi engellemeye dönük olması eşyanın tabiatı gereğidir.

Ama bu, önlenemez bir felaket değil. 6-7 Ekim Ayaklanması ve ondan önceki Haziran Halk Ayaklanması, bir toplumsal devrimin ve büyük halk ayaklanmalarının egemen sınıfı, faşist devleti ve emperyalistleri halkları böyle bir felakete sürüklemekten alıkoyabileceğini kanıtladı.

Savaşı devrim önleyecek!

"Dünya Kadın Yürüyüşü" Rojavalı Kadınlar İçin

Bask bölgesinin Donostia kentinde 18 Avrupa ülkesinden bir araya gelen Dünya Kadın Yürüyüşü Avrupa Örgütlenme Koordinasyonu, 4. uluslararası eylemlerini, 8 Mart 2015 günü Kürdistan'da başlatmaya karar verdi.

Dünya Kadın Yürüyüşü Avrupa örgütlenme koordinasyonu, "Tecavüz ve köleliğin savaş aracı olarak kullanılmasına son vermek için mücadelemizi çatışma bölgelerinde sürdürüyoruz."

Bir insanın diğeri, bir grubun diğeri bir grup, azınlığın çoğunluk ve bir ulusun diğeri bir ulus üzerindeki her tür tahakküm, sömürü ve inkârının dışlandığı başka bir dünya inşa etmeye devam edeceğiz.

Kadın haklarına ve alternatiflere yönelik son saldırılar ışığında, kendi bedenleri ve toprakları üzerinde öz-yönetim ve kendi kaderini tayin hakkı mücadeleden Kürt kadınlarını desteklemek ve güçlendirmek için 4.

uluslararası eylemimizi 8 Mart 2015 tarihinde Kürdistan'da başlatmaya karar verdik.

Kadınların direniş ve alternatiflerini görünür kılmak ve güçlendirmek için Avrupa'dan ve dünyanın dört bir yanından kadınları Avrupa feminist karavanına katılmaya ve destek vermeye çağırıyoruz. bütün kadınlar özgür oluncaya kadar yürümeye devam edeceğiz!" dediler.

"Gerçekleri Yazan Kalemimizi Asla Yere Bırakmadık Bırakmayacağız!"

Adana'da katledilen Azadiya Welat çalışanı Kadri Bağdu'yu anmak için basın emekçileri Özgür Gündem Gazetesi önünde bir araya geldi.

İstanbul'da Özgür Gündem binası önünde 15 Ekim'de bir araya gelen devrimci ve özgür basın emekçileri Azadiya Welat çalışanı Kadri Bağdu için toplandı. Özgür Gündem'in Taksim'deki binası önünde "Ne İŞİD Ne AKP Vahşeti Özgür Basını Susturamaz" yazılı pankart açtı.

Eylemde "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Özgür Basını Susturamaz", "Şehid Namırın", "Kadri Bağdu Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Gündem Gazetesi binasına öldürülen özgür basın emekçilerinin fotoğrafları asıldı.

Özgür Gündem Genel Yayın Yönetmeni Eren Keskin, yaptığı açıklamada, İŞİD çetesinin Kobane'deki katliam girişimlerine karşı çıkmanın yazar, aydın, sanatçı ayrımı olmaksızın herkesin sorumluluğu olduğunu söyledi. Katliamlara karşı çıkmak için

sokaklara çıkanlara, eylemlerde yer alanlara yönelik saldırılara tepki gösteren Keskin, İŞİD vahşetine sessiz kalmayan halklara dönük Hizbul-kontra çetelerinin özellikle Azadiya Welat, JİNHA, DİHA ve Gün TV muhabirlerine öldürme kastıyla saldırarak 4 muhabiri yaraladığını belirtti.

Kadri Bağdu'nun 17 yıldır büyük fedakarlıklarla Özgür Gündem ve Azadiya Welat'ın dağıtımını yaptığı kalleşçe katledildiğini söyleyen Keskin, işleniş biçimiyle 90'ları aratmayan bu cinayetin Kadri Bağdu şahsında tüm özgür basın camiasına yönelik bir saldırı ve gözdağı olduğunu ifade etti.

Bugüne kadar 78 gazetecinin katledildiğini söyleyen Keskin, "Özgür basın şehidi Kadri Bağdu arkadaşımızın katilleri nereye giderse gitsin peşini bırakmayacağız. Gerçekleri gün yüzüne çıkarmanın sözünü veriyoruz. Ne dün, ne bu gün ne de yarın asla kurşunlar karşısında gerçekleri

yazan kalemimizi yerde bırakmadık, bırakmayacağız" diyerek, tüm aydınları, demokratları ve vicdan sahiplerini bu barbarlığa, vahşete ve katliamlara dur demeye çağırdı.

Eylemde Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Turgay Olcayto, TGS Genel Sekreteri Mustafa Kuleli, DİSK/Basın-İş'ten Ayşe Düzkan, Sınır Tanımayan Gazeteciler adına Erol Önderoğlu da söz alarak özgür basın üzerindeki baskılara ve katliamlara karşı mücadele etmeye çağırdı.

HDP, Barış Anneleri, sanatçılar Ferhat Tunç, Pınar Aydınlar ve sosyalist basın emekçileri de katılarak eyleme destek verdi.

Taksim Dayanışması Yargılanıyor

Taksim Dayanışması'ndan 26 kişiye 8 Temmuz 2013'te Gezi Parkı'na girmek istedikleri için açılan davanın ikinci duruşması bugün görüldü. Dava 20 Ocak 2013 tarihine ertelendi.

Taksim Dayanışması üyelerine yönelik İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanan iddianamede, Mimarlar Odası Çevre Etki De-

ğerlendirme Kurulu 2. Başkanı Ayşe Mücella Yapıcı, İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin, Mimarlar Odası İstanbul Şube Yöneticisi Ender İmrek ile Haluk Ağabeyoğlu örgüt liderliği ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefetten yargılanıyor. Aral Demirci, Öner Yakasız, Kamil Tekerek, Erkan Baş'ın da aralarında bulunduğu diğer sanıklar ise 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefetten yargılanıyorlar.

Taksim Dayanışması üyeleri, duruşma öncesinde adliye önünde "Hırsızlar ve katiller dururken Taksim Dayanışması Yargılanamaz" pankartı açarak basın açıklaması yaptı.

Taksim Dayanışması adına Mücella Yapıcı tarafından yapılan açıklamada, "Ne yazık ki yine adaletin tecelli etmediğini, yaşanan engellemeleri sizler de gördünüz. Bütün evrensel ve ulusal hukuk kurallarının alt üst edildiği bir devirde Taksim Dayanışması'nın da davası Türkiye'deki hukuk ve ceza anlayışını göstermektedir. Ancak hepimiz eminiz ki, Türkiye'de demokrasi, özgürlük ve barış mücadelesi hiçbir zaman sekteye uğramayacaktır" denildi.

Taksim Dayanışması üyeleri "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganıyla adliyeden ayrıldı.

Binlerce Kişi Kobane Savaşçısını Selamladı

Kobane'de YPG ile birlikte savaşırken ölümsüzleşen MLKP savaşçısı Suphi Nejat Ağırnaslı (Paramaz Kızılbaş) binlerce kişiyle İstanbul'da Kadıköy Yoğurtçu Parkı'ndan İskele Meydanı'na yapılan yürüyüşle selamlandı.

Kadıköy Yoğurtçu Parkı'nda toplanan kitle bir süre burada çalınan marşlarla, sloganlarla Kobane halkını YPG savaşçılarına ve Paramaz'ı selamlayarak bekledi.

Yürüyüşte HDP-HDK bileşenleri, Mücadele Birliği, Filistin Solu, Halkevleri, Nor Zartong, EHP, Alnteri, Kaldıraç, KESK, PDA yer aldı. Boğaziçi Üniversitesi'nden arkadaşları tarafından Ağırnaslı'nın son mektubu okundu.

Konuşmalarından sonra eylem sloganlarla ve Kobane halkıyla dayanışma çağrısıyla sona erdi.

TAYLAN IŞIK

Hükümetin Tehditleri Ve HDP Politikası

Şu dinci faşistlere son bir iki haftada bir haller oldu. Önüne gelen, basının karşısına geçen tehdit ediyor, esiyor, gürlüyor, asıyor, kesiyor.

Son örnek, kolaylıkla saçabileceği iki damla gözyaşını her daim göz pınarlarının bir köşesinde saklı tutan Arınç oldu. "Dünyayı başlarına yıkarız"... Güya HDP'yi, UKH'yi kastediyor ama gerçek mesaj tüm devrim güçlerindedir.

Ondan öncesi de var. Taze badem bıyıklı Numan Kurtulmuş, "ellerini, beyinlerini kırarız, ezeriz" diye kükredi. İçişleri Bakanı gibi duran zat "Misliyle karşılık görecekler" dedi. Kasımpaşalı geri durur mu hiç; o da esti gürlendi. Kürt halkının karşısına daima papaz çübbesiyle çıkan Atalay Beşir dahi, benim "neyim eksik" dercesine tehditler yağdırdı.

Bingöl'de üç gencin açık infazla katledilmesine Davutoğlu "Cezalarını buldular" diyerek, bundan böyle yargılamamın nasıl yapılacağını ip uçlarını verdi.

Bir parantez açarak, bu tehditlerin ilk ağızdan muhatabı olan HDP nasıl bir yanıt verdi?

Selma İrmak'tan başlayalım. Tarih 10 Ekim yani 6-7 Ekim ayaklanmasının tozu-bulutunu henüz dağılmadan İrmak, hükümete şu mesajı veriyor "Kobani'de yaşananların buradakiler üzerindeki etkisi çok önemli. Orası yok oluyordu ve böyle açıklamalar geliyordu. Halbuki bizim de 'hükümeti rahatlatmak için elimizden geleni yapalım' yaklaşımımız vardı."

Ama daha ilginç olanı da var. Yine İrmak konuşuyor ve bu sefer Serhıldan patlak vermeden sadece bir gün önce şöyle diyor. "'Kobani'nin düşmesine izin vermeyeceğiz' söylemini gerçekten önemli buluyorum. Bunu bir politikanın emaresi ve formülü olarak görmek lazım. Hükümet, öyle anlaşılıyor ki, Suriye'ye yönelik politikasını değiştiriyor. Bu çok çok önemli. Bizce çok çok olumlu bir tutum. Bir politika değişikliği var."

Sonraki günler, İrmak'ın çok çok önemli bulduğu politika değişikliğinin ne olduğu anlaşıldı. Davutoğlu hükümetinin pervasızca desteklediği IŞİD denen katil sürüsü ancak Türkiye ve Kürdistan'da patlak veren Serhıldan yardımını durdurulabilir.

Devam ediyoruz. Bu sefer sahneye HDP-BDP-DTK ve HDK çıkıyor ve hükümete şu net mesajı veriyorlar: "Kobanê'nin IŞİD'in eline geçmesinin yaratacağı insani, vicdani, siyasi sonuçları tekrar ifade etme gereği duymuyoruz. Bizler hem ülke içinde, hem de dışındaki halklarımıza yönelen tehdidi Hükümet ile birlikte çalışarak bertaraf etmek istiyoruz. Kobanê'nin şu anda tek nefes borusu olan Türkiye sınırının sürekli açık tutulmasının hayati derecede önemine bir kez daha dikkat çekmek istiyoruz."

Hükümet mesajı alıyor ve yukarıda işaret ettiğimiz tehditler peş peşe geliyor. Artık üzerinde durmama rağmen, dileyen okur tam da hükümete bu mesajların verildiği sırada devletin askeri ve polisiye IŞİD denen katil sürüsünü nasıl desteklediğini görmek için arşivlere başvurabilir. ANF bu konuda güvenilir kaynaktır.

Ama biz HDP'yi bir kenara koyup, şu her daim ağlak dinci faşistin tehdidine dönelim. Bu ekabir takımın iç dünyalarındaki canavarca hisleri ortaya çıkararak açıklamaların gerçek, IŞİD'in çok uzaklarında değil, Ankara'da olduğunu kanıtladığını söyleyip geçelim.

Şimdi Arınç efendiye bir çift sözümlü var. Sen kimi ve neyle tehdit ediyorsun? Katil sürülerini Türkiye ve Kürdistan halklarının üzerine sürmekle mi? Sür de görelim. 70'li yıllarda sokağa çıkamadığımız günleri ne çabuk unuttun? Türkçe'nin "cenaze kaldırmaktan siyaset yapamıyoruz" sözlerini hatırlamıyor musun; hatırlatalım.

Ağababanız Evren onlarcamızı darağacına çekti de ne oldu? Her bir devrimci bir bayrak gibi sallanmadı mı? Yüzlerce zindanlarda katlettiniz de ne oldu? Rahle önünde yıllarca kafa sallayan bir İmam Hatipli'nin zekası yanıt vermeye yetmeyeceği için biz söyleyelim: Haziran Halk Ayaklanması sırasında ağlak ağlak konuşan, insanları "sükunete" çağıran kimdi? Senden başkası değildi.

Yetmedi, Kasımpaşalı liderin o sıra soluğu Fas'ta almıştı. 25 Aralık'ta kendi aranızdaki tepişmede yine "gittik gidiyoruz" korkusuna kapıldınız ve Kasımpaşalı soluğu bu sefer Malezya'da almıştı. Emekçi sınıflar ve ezilen halklar, gençlik yine ayaktaydı.

1 Mayıs'lara bakın! Orada faşizme ve tekeller kapitalizme başkaldırmış yüzbinleri göreceksiniz. Siz bunları mı tehdit ediyorsunuz! Deneyin görün! Gerçi Adana'da ilk itirazı sokağa saldınız ama biz de henüz başlamadık. Biz başladığımızda karşınızda mırıldamayın andıran ses tonuyla şöyle konuşan birini bulmayacaksınız:

"Böyle başlayan konuşma müzakere masasında bitmez. Biz hükümetle kavga yürütmek değil çözüm ve barış için siyaset yürütmek derindemiz. Arınç'ın dilinin endazesinin olmadığını anlatıyoruz ama daha önemlisi bu dil kendisine partisine temsil ettiği kitleler zarar veren bir dil. Dünyayı başımıza yıkacağından söz ediyor, birinin başına yıkılan dünya hepimizin başına yıkılmış olur" (Ertuğrul Kürkçü 16.10.2014)

Ama dedik ya, medresede rahle önünde yıllarca kafa sallamaktan bir hal olmuş bir İmam Hatip'linin, sınıf savaşının karmaşık sorunlarını çözmeye zekası yetmez. Hakaret filan etmiyoruz, örneğimiz var. Bak Arınç efendi, hükümetinin düşüşü her zor durumda, örneğin Haziran Halk Ayaklanması sırasında ya da 25 Aralık operasyonu sırasında ve daha pek çok kritik durumda size destek olmuş Demirtaş'ı bile isyan ettirmeyi başardınız. Dalga geçtiğin, alay ettiğin Demirtaş sonunda ne dedi! "Ölümden öte köy var mı" dedi

İşte o sözler "Ölümden öte köy var mı? Ölümlerin en acısını yaşıttınız. Neyle tehdit ediyorsunuz bizi neyle? Dersim'i yaktınız Maraş'ı faili meçhul cinayetleri KCK operasyonlarına varınca kadar. Ne kaldı, boyun eğdik mi? Çözüm barış olsun dedik, masaya oturalm dedik. Ne kaldı uygulamadığınız? Kime nasıl bedel ödeceksiniz? Ölümden öte köy yoktur, her birimizin canı Allah'ın emriyle halkımıza bin defa kurban olur."

Evet ölümden öte köy yok ama Demirtaş, bu hükümetin bugüne kadar ayakta kalmasında nasıl bir pay sahibi olduğunu eklemeyi unuttu!

Evet Arınç kardeş bir dünya yıkılacak ama o bizim dünyamız değil, sizin dünyanız olacak! İki büyük ayaklanma o büyük günlerin müjdecisidir. Bu sırada Ertuğrul Kürkçü hangi dünyanın gök kubbesi altında duracağına kendisi karar verir. Ama onun söylediği "dünya yıkılırsa hepimizin başına yıkılır sözü tümünden yalan demeyelim, ama yanlış.

Haa, bu tehditlerin bir önemi yok, sadece savaşta psikolojik üstünlük için söylenen sözler diyorsan, bil ki Türkiye ve Kürdistan gençliği senin karşısında Haka Dansı yapar.

"Kobanê Onurdur Savunacağız!"

Kobanê'ye yardım koridorunun açılması talebiyle İstanbul Kobanê Dayanışması'nın çağrısıyla yüzlerce kişi 25 Ekim günü Tünel'den Galatasaray Meydanı'na yürüdü. Dayanışma için 1 Kasım'da Suruç'a gidileceği açıklandı.

İstanbul Kobanê Dayanışması'nın çağrısıyla yüzlerce kişi Taksim Tünel'de "IŞİD'e Desteğe Son. Kobanê'ye Yardım Koridoru Aç" yazılı pankart arkasında toplanarak Galatasaray Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca, "Kobanê Onurdur Savunacağız", "IŞİD Yenilecek İnsanlık Kazanacak", "Bijî Berxwedana Kobanê", "Bijî Berxwedana YPG/YPJ", "IŞİD'e Değil "Kobanê'ye Destek" sloganları atıldı.

İstanbul Dayanışması adına basın açıklamasını Hıdır Doğan yaptı. "Emperyalistlerin ve işbirlikçi bölge devletlerinin yaratıp büyüüttüğü IŞİD çetelerine karşı Kobanê'de halkın direnişinin 41. gününe girdi. İki gün içerisinde alacaklarını düşündükleri Kobanê, IŞİD ve arkasındaki güçler için bir yenilgiye dönüştü" diyen Doğan, her türlü katliama ve tecavüze başvurduğu halde hedefine ulaşamayan IŞİD çetelerinin kimyasal silahlar kullanmaya başladıklarını belirtti.

"IŞİD'e verilen her türlü destek kesilsin. Kobanê'ye yardım koridoru açılmsın. Rojava'nın statüsü tanınsın. İşgal ve savaş tezkeresi geri çekilsin" taleplerini tekrarlayan Doğan, İstanbul Kobanê Dayanışması'nın Kobanê ile Dayanışma Günü ilan edilen 1 Kasım'da da sokaklarda olacağını ve dayanışma için 31 Ekim'de İstanbul'dan Suruç'a gidileceğini duyurdu.

Çapa Tıp'ta Soruşturmalar

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesinde İSIG mücadele içerisinde yer alan en çok emeği geçenlerden iki sağlık emekçisi Dr. Coşkun Canıvar ve taşeron sağlık işçisi Cemal Bilgin hakkında geçtiğimiz günlerde "işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi engelledikleri" iddiasıyla dekanlık tarafından soruşturma açıldı.

Dr.Canıvar ve Bilgin'e geçtiğimiz günlerde Dekanlık tarafından Atlas Servis Otomasyon adlı taşeron şirketin şikayeti üzerine haklarında soruşturma açıldığına dair tebligat geldi. Çapa Tıp Fakültesi'nde taşeron çalışmaya, hak gasplarına ve bir çok soruna ilişkin sürekli yapılan eylemlerde mutlaka gördüğümüz Cemal Bilgin ve Dr. Coşkun Canıvar'la konuştuk.

Yine rahat durmamışsınız, eğitimi engellemişsiniz, hakkınızda soruşturma açılmış Cemal? Ne zaman geldi tebligat?

On günü geçti herhalde. Şimdi sen evrak isteyeceksin, sana ilginç bir evrak göstereyim. Başlıkta benim adım var ama açıklamada Coşkun hocanın adı var. Karışıklık olmuş, panik olmuşlar. beni aradılar. Cemal, sana yanlış evrak göndermiş Dr. Coşkun Canıvar'la seni aynı evrakta yazmışız onu bize ver diye. Burada her şey usulsüz, baştan savma zaten,bunu gösteriyor bu evrak. Mesele o da değil, bir doktorla bir taşeron parçasının isminin aynı kağıtta geçmesi olacak iş değil onlara göre bu çok büyük bir hata.

Bu soruşturma nasıl sonuçlanır sizce?

Bilmiyorum, işimden de olabilirim eğer niyetleri buysa, bunun için uğraşırlar. Ama işin aslına bakacak olursan ciddiye bile alınacak bir evrak değil bu. Bir kere eğitimi engelleme gibi bir durum yok .Çünkü ortada eğitim yok. Biz Coşkun hocamla gittiğimizde tutanaklar imzalatılmıştı eğitime katıldıklarına dair ve daha eğitim yapılmadan sert,fikalar veriliyor. Böyle eğitim mi olur? Bir de 400 kişiyi toplamışlar, ses düzeni denen bir şey yok, öndeki üç sıra ancak duyuyor. Burada üçüncü aşkın taşeron çalışan var, her birinin görevine göre riskler, alınacak önlemler değişiyor, böyle bir eğitimden kim ne öğrenecek? Biz de bunun uyarısını yaptık.

Taşeron şirket zorunluluktan eğitim veriyor, cezaı uygulamayla karşılaşmamak için sanırım. Usulsüzlüğü onlar yapıyor, soruşturma size açılıyor. Tam aksine sizin şikayette bulunmanız ve dekanlığın şirkete soruşturma açması gerekmez mi?

Mesele de burada zaten işler burada tersine işliyor. Taşeron şirketlerin menfaatlerine göre işliyor her şey. Biz suç duyurusunda bulduk bu konuda zaten, çünkü beni savcılığa da vermişler. Eğitimi terk etmeleri için zor kullanmışım diye. Coşkun hocam da o eğitimden hemen sonraki iş günü zaten tutanak tuttu ben de imzaladım ve hastane yönetimine verdik. (...)

Sizin hakkınızda savcılıkta bir soruşturma da var sanırım, gerekçesi nedir?

Yok, yalnız bana değil Taş-İş-Der yöne-

tim kurulu üyelerine. Benim sayemde demek de soruşturmalık oldu. Gerekçe "dernek olmamıza rağmen sendikal alana giren konulara müdahale ederek iş bıraktırmak.

Yazın ard arda yürüyüşler yaptırmanız, rektörlük önüne yürünmüştü, yağmur yağıyordu hatta, o zamanki eylem mi?

Evet, gidip savcılığa ifade verdim ben. "Sorun nedir?" dedi. "Üniversitede, hastanede ücret eşitsizliği, adaletsizlik, hak gaspı var. Devlet kurumlarında adaletsizlik var" dedim. Anlamadı "Nasıl yani?" diye sordu. "Devlet kurumunda çalışıyorum ama kadrolu çalışanla aynı haklara sahip değilim, haklarımız gasp ediliyor. Sizin çalıştığınız kurumda da adaletsizlik var. Siz ya da kalemde çalışan arkadaş kadrolu devlet memuru, ama yemeğinizi pişiren, servisini yapan, buraları temizleyen arkadaşlar taşeron olarak çalışıyor. Anadolu Adliyesi'nde arkadaşlarımız haftalarca eylem yaptır" dedim.

Diyelim konu davalık oldu, sizin için

nasıl sonuçlanabilir.

İç soruşturma yapılacak, dekanlık ve hastanede, maaş kesintisi de olabilir, işten çıkarma da olabilir. Zaten beni bi işten çıkarabilseler... İy bir Ohhh kecekceklr...

Soruşturmanın sonrasında ne olacak peki?

Soruşturmanın sonucunu bekleyeceğim, bu arada mücadeleye devam. İşten atılırsak da işçiyiz sonuçta gittiğimiz yerde mücadele edeceğiz.

Merhaba, Coşkun hocam, hakkınızda "eğitimi engellemek" gerekçesiyle soruşturma açılmış bu konudaki görüşlerinizi almak istiyoruz.

Evet, dekanlığa savunma vereceğiz. Burada 2 yıldır taşeron çalışma sistemine karşı bir mücadele yürütüyoruz. Üniversite ve hastane yönetimini bu konuda zorladık. Taşeron şirket de bu zorlama sonucunda bir işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi semineri düzenledi. Fakat koskoca bir anfi de bir gün içinde yüzlerce kişiye bir çok konuda eğitim vermek mümkün değildir. Biz de Cemal arkadaşımızla birlikte toplantıya gittik ve bu eğitim niteliksiz olduğunu, bu şekilde eğitimin yeterli olmadığını beyan ettik. (...)

Eğitimde usulsüzlükler de var. Daha önce İSIGM tarafından da ifade edilmişti. O süreçte biraz arada kayboldu. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sağlık sektörünün ticarileşmesinin sonuçları bunlar o nedenle şaşırılmamak gerekir. Bu üniversite ve hastanede risk değerlendir-

mesi yapılmayan en gerekli ve basit önlemlerin alınmadığı bir ortamda işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi -hem de bu şekilde yapılmasının bir anlamı yok. Zaten göstermelik, ceza almamak için yapılan eğitim de böyle olur. Eğitim verilmeden sertifika dağıtılması da bunun göstergesi. (...)

Hastanede taşeron çalışması sisteminin getirdiği sorunları önlemek için ne yapılacak peki? İşleyiş şirketin çıkarları yönünde olduğuna göre?

Hastane ve üniversite yönetiminin şirketleşmiş yapısını değiştirmek için mücadele etmekten başka yolumuz ve dayanağımız yok. Bunun tek çaresi birlikte mücadele etmek, biraz aşama da kaydettik. Burada kurumlar arasında bir dayanışma sağladık, bunu daha da güçlendirerek yolumuza devam edeceğiz.

Gerçi genel olarak değindik, sağlık sektöründeki ticarileşmeye ama genel olarak AKP sürecinde olduğuna dair bir algı var.

Kapitalizmde her şey kar için yapılır. AKP iktidarı sürecinde bunun çok hızlandırıldığı bir gerçek. Ama bu uzun yıllardır varolan bir süreç. Bir tarih vermek gerekirse 2005'ten itibaren şirketleşmenin hızla yerleştiğini söyleyebiliriz. Teknoparkların oluşturulması, özel hastanelerin teşvik edilmesi sağlık sektörünün ranta dönük işleyişini hızlandırdı. Bu üniversiteleri ve hastaneleri de etkiledi. Çünkü bir 'marka' söz konusu olmaya başladı. Üniversite hastaneleri de gerek verdikleri hizmetler gerekse ar-ge açısından bu rekabete dahil oldu. Üniversiteler ve hastaneler de idari yapısıyla birlikte şirketleşmeye başladılar.

Öğrenciler üzerinde nasıl bir baskı kuruluyor?

Öğrenciler de bu eylemlere destek verdiklerinde soruşturmalara, tutanaklarla, okuldan uzaklaştırmalarla karşı karşıya kalabiliyorlar. Bu da onlar üzerinde bir taşeron işçiden daha fazla etkili oluyor.

Öğrencilerin desteği nasıl alınabilir?

Sonuçta onlar da ticarileşmeye başlamış bir üniversitede eğitim görüyorlar. Çalışanların sorunlarına ilişkin yeterli bir bilince sahip değiller. Öğrencilere yönelik bir çaba göstermek gerekiyor ki, Eğitim-Sen'den arkadaşlarımızın çabaları var ve bunu sürdürmek gerekiyor.

Soruşturmanın sonucu konusunda bir tahminde bulunmanız mümkün mü?

Dava sürecine dönüşeceğini pek sanmıyorum, hukuki süreci takip eder, mücadelemize devam ederiz. İnsan sağlığı hizmeti veriyoruz ve bunun bilimsel olarak en iyi şekilde verilmesinin çabası içindeyiz.

Peki, size kolaylıklar ve mücadelenizde başarılar dileriz.

Teşekkürler size de kolay gelsin.

Adalet Bakanı'ndan rahatlatan açıklama: "Yolsuzluk yapılmışsa zaten Allah cezasını verecektir, daha neyin peşindesiniz?"

Zaytung

"Usta'ya Saygı" gala konserine katılan Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Usta"dan kastın Aşık Veysel olduğunu farkedince salonu terketti...

Zaytung

İspanya'da öğrenciler 72 saatlik "grevde"

İspanya'da yürürlüğe giren yeni eğitim yasasını protesto eden öğrencilerin 72 saatlik derslere girmeme eylemi başladı.

İspanya'da öğrenciler, hükümetin 2013 yılı sonunda çıkardığı ve bu eğitim-öğretim yılında yürürlüğe giren yeni eğitim yasasına karşı bir kez daha derslere girmeme eylemi yapıyor.

Burslardan Etkilenen Öğrenciler Platformu (PAB) ve Öğrenciler Sendikası'nın çağrısıyla bu sabahtan itibaren eyleme başlayan orta dereceli okullar ile yüksek öğretim kurumlarının öğrencileri 23 Ekim akşamına kadar derslere girmeyecek. İspanya'nın büyük işçi sendikaları da 2015 yılı devlet bütçesinde eğitimde kesintilerin devam edeceği gerekçesiyle eyleme destek verdiğini ve Eğitim Bakanı Jose Ignacio Wert'in istifasını istediğini açıkladı.

Eylem hakkında konuşan Öğrenciler Sendikası Genel Sekreteri Ana Garcia, "Hedefimiz öğrencilerin artık eğitimde kesinti politikasına müsaade etmeyeceği mesajını Eğitim Bakanı Wert'e çok açık ve acil bir şekilde vermek" dedi.

Garcia, "Yeni öğretim yılı tam bir kaos ile başladı. Birçok ders öğretmeni eksikliğinden yapılamıyor. Bazı eğitim

merkezleri de kapatılıyor. Üniversitelerde harçlarını ödeyemeyen 45 binden fazla öğrenci atıldı. Hükümet, devlet üniversitelerine son vermek istiyor" diye konuştu.

Eğitim Bakanı Müsteşarı Montserrat Gomendio ise öğrenci eylemiyle ilgili değerlendirmesinde, "Eğitim çevresiyle çok az ilgisi olan insanlar bu grevi yapıyor. Daha çok siyasi bir eylem" ifadesini kullandı.

Ülke genelinde yapılan öğrenci grevinden dolayı 100'den fazla gösteri düzenlenirken, başkent Madrid'deki gösterinin ise yoğunluğu dikkat çekti.

Eğitim reformu paketinin en tartışılan başlıkları olarak, İspanyolca'nın, ülkedeki okullarda öncelikli olarak esas alınması, Katalonya, Bask, Galisya gibi çift dilde eğitimin olduğu bölgelerde

panyolca'nın üstünlüğünün daha belirginleşmesi, ülke genelinde eğitimin kontrol ve karar mekanizmasında özerk yönetimlerin elindeki hakların kısıtlanması ve merkezleştirilerek Eğitim Bakanlığına devredilmesi, Katolik dini ders saatlerinin artırılıp, not ortalamasına katılması gibi konular öne çıkıyor. Öğrenciler eylemlerde "Francocu reforma hayır", "Eğitmek mi terbiye etmek mi? Mesele bu?", "Kesintilere hayır", "Paralı eğitim vatandaşları bölüyor", "Eğitim sistemini 1940'lı yıllara döndürmek istiyorlar", "eğitimde kesintiye hayır",

"LOMCE yasası geri çekilmeli", "devlet okullarına destek", "laik eğitim" taleplerinde bulundu. Aynı zamanda İspanya Eğitim Bakanı Jose Ignacio Wert'in istifasını isteyen öğrenciler ülke genelinde derslere katılmayıp grev yapan öğrencilerin oranını orta öğretimde yüzde 80, yüksek öğretimde yüzde 50 olarak verdi.

Eğitim Bakanı Wert ise yeni yasaya eleştirileri, "vatansızlıktan yoksun olmakla" suçladı.

24 Ekim'den sonra ikinci kez greve giden öğrenciler, yıl sonundan önce yeni bir grev yapacaklarını açıkladı.

"Bir devrimci ve Marksist olduğumu gururla söylüyorum."

Sermaye sınıfı ve medyası, yazarları, dergileri vs. pek çok gerçeği çarpıtmakta tereddüt etmiyor. Bunun en son örneği Nobel Barış Ödülü'nü bu sene Kailash Saytathi ile paylaşan Malala Yousafzai'dir. Burjuva medyası Malala'yı Malala yapan özelliğini yok ediyor ve topluma öyle sunuyor. Burjuva medyasına göre Malala okumak isteyen vegericiliğin saldırısına uğramış genç bir kadın ve feminist mücadelesinin sembollerinden biri. Oysa gerçek çok daha farklı ama öncelikle neler yaşadığını hatırlamak gerek.

Bu sene Nobel Barış Ödülünü Kailash Saytathi ile paylaşan Malala Yousafzai "...sesimi, seslerini duyuramayanlar için yükseltmeye çalışıyorum" diyerek genç yaşta dünya kamuoyuna sesini duyurdu.

2012 senesinde okuldan eve dönerken Taliban'ın saldırısına uğrayan Malala, başından ve boynundan vurulmuştu. 6 gün Ravalpindi kentindeki askeri hastanede tedavi gördükten sonra durumunun ciddiyetini koruması nedeniyle Birleşik Arap Emirliklerince İngiltereye götürülen Malala'nın 'sesini duyurma' serüveni böylece başladı.

Dünyanın ilgisini çeken bu genç kadın, kadın hakları ve eğitim konusundaki mücadelesiyle ve özellikle ülkesi Pakistan'da Taliban tehdidinde rağmen kızların okuması için yürüttüğü kampanyalar nedeniyle sembol isim haline geldi.

Burjuva medyası işte bugünden itibaren Malala'yı sadece müslüman bir feminist olarak lanse ederken, buna pek çok kadın örgütü de destek sunuyor. Oysa Pakistan gibi gerici

bir ülkede bu genç kadın bir Marksist olduğunu cesurca ortaya koyabiliyor. Onun bu cesareti karşısında burjuva medya ve feministler bunu dile getirmekten çekiniyorlar. Sanki kadın hakları konusunda faaliyet yürüten her kadın feministmiş gibi. Burjuvazi de bir Marksisti öne çıkarmak istemezdi. Belki de nasıl bir hata yaptığını döne döne kendisine soruyordur. Çünkü geçen sene Pakistan'da düzenlenen ulusal marksist yaz okulunda yolladığı mesajda Malala, Pakistan'da gericilik ve sömürünün zincirlerinden kendilerini sadece sosyalizmin kurtarabileceğini söylüyordu. Daha önce de ABD'ye götürülen Malala, Obama'yla buluşturulmuş, batı medyası tarafından mücadeleci kimliği geriye atılarak gösterilmeye çalışılmıştı.

2014 Nobel Barış Ödülü sahibi Malala Yousafzai'nin daha önce kendi ülkesinde verdiği mesajlar şöyle:

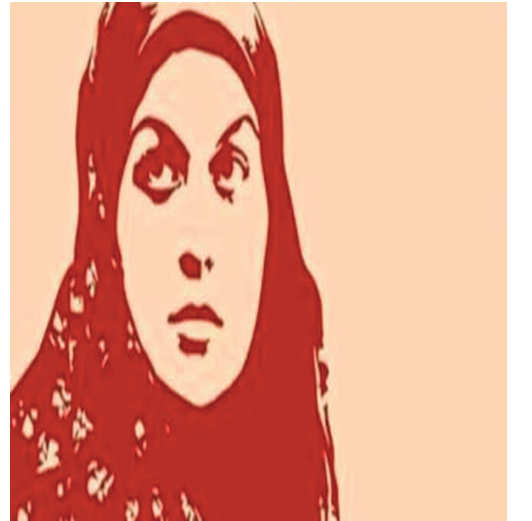
"Sosyalizmin tek çözüm olduğu kanaatindeyim ve tüm yoldaşları bu mücadeleyi muzaffer bir sonuca çıkarmak için teşvik ediyorum. Bizi gericilik ve sömürünün zincirlerinden yalnızca bu kurtaracaktır"

"Bir devrimci ve Marksist olduğumu gururla söylüyorum. Tüm düşmanlarımız ve dostlarımız başarılarımızı görmektedir. Belki bir devrim gerçekleştiremeyiz fakat Bolşeviklerin yaptığı gibi bu gayemizi bir zafere dönüştürebiliriz."

Sosyalizm böylesi cesur kadınların ellerinde daha güçlü ve umut verici...

Anneye son mektup: İçime sevgisini ektiğin bu ülke beni hiçbir zaman istemedi

İran'da önceki gün idam edilen Reyhaneh Jabbari'nin ölmeden önce annesine yazdığı mektup yayımlandı. Kendisine yöneltilen tüm suçlamaları reddeden Jabbari'nin annesinden son isteği organlarının bağışlanması.

"Sevgili Sholeh,

Öğrendim ki bugün kısasla tanışma sırası benimmiş. Yaşam kitabımın son sayfasına geldiğimi senden öğrenemediğim için kırgınım. Bilmem gerektiğini düşünmüyor muydun? Üzgün olduğum için ne kadar mahcup olduğumu biliyorsun. Neden senin ve babamın elini öpmeye şansımı bana vermedin?

Dünya bana yaşamak için 19 yıl verdi. O uğursuz gecede ölmeliydim. Bedenim şehrin bir köşesine atılmalı ve birkaç gün sonra polis beni teşhis etmen için seni tecavüze uğradığımı da orada öğreneceğin adli tıp doktorunun ofisine götürmeliydi. Biz onların gücü ve servetine sahip olmadığımız için, katilim asla bulunamayacaktı. Hayatına utanç ve ızdırıpla devam edecek, birkaç yıl sonra da bu ızdırıp seni öldürecekti.

Her nasılsa bu lanetlenmiş hikaye değişti. Bedenim bir köşeye atılmadı, ama Evin Hapishanesi ve onun tek kişilik hüccesine gömüldü, şimdi de mezarlığa benzeyen Şehr-e Ray hapishanesine. Ama kaderim buymuş, şikayet etme. Sen benden iyi bilirsin ki ölüm yaşamın sonu değildir.

Sen bizlere okula giderken bir kavga ya da şikayet karşısında bir hanımefendi gibi olmamızı öğretmiştin. Nasıl davranmamız gerektiğinin altını ne kadar çok çizdiğini hatırlıyor musun? Senin deneyimlerim yanlıştı. O kaza başıma geldiğinde, öğrendiklerimin bana yardımcı olmadı. Mahkemede beni soğukkanlı ve zalim bir suçlu gibi anlattılar. Hiç gözyaşı dökmedim. Hiç yalvarmadım. Kanunlara güvendiğim için ağlamadım.

Ama kayıtsız olmakla suçlandım. İşte, sivrisinek bile öldüremez, hamam böceklerini antenlerinden yakalayıp dışarı atardım. Taammüden cinayetle suçlanıyorum. Hayvanlara yaptığım

muamele bir erkeğe eğilim olarak yorumlandı ve hakim kazanın yaşandığı sırada tırnaklarımın uzun ve ojeli olduğu gerçeğine bile bakma zahmetine katlanmadı.

Kendisinden adalet beklenen bir hakim için ne kadar da iyimser! Ellerimin sporcu kadınlar gibi, özellikle de boksörler gibi, iri olmadığını sorgulamadı. Ve içime sevgisini ektiğin bu ülke beni hiçbir zaman istemedi, beni sorgulayanların hakaretleri yüzünden ağlarken, en adi sözlerini dinlerken hiç kimse bana destek olmadı. Güzelliğimin son işareti saçlarımı kazıdığım da 11 gün hücre cezasıyla ödüllendirildim.

Sevgili Sholeh,

Duydukların yüzünden ağlama. Karakoldaki ilk günümde, yaşlı bekar bir görevli canımı yakmak için tırnaklarımı kullandığında, güzelliğin burada aranan bir şey olmadığını anlamıştım. Güzel görünmek, güzel düşünce ve dilekler, güzel el yazısı, güzel gözler ve görüş, hatta hoş bir sesin güzelliği...

Anneciğim, düşüncelerim değişti ve bunun sorumlusu sen değilsin. Sözlerimin sonu gelmeyecek; onları, senin yokluğunda ve senden habersiz beni infaz ederken sana ulaştırması için birine veriyorum. Sana miras olarak pek çok el yazımı bırakıyorum.

Yine de ölmeden önce senden bir şey istiyorum. Aslında bu dünyadan ve bu ülkeden bir tek isteğim var. Biliyorum bunun için zaman lazım. Ama lütfen ağlama ve dinle...

Senden mahkemeye gidip bu arzumu anlatmanı istiyorum, hapisteyken böyle bir mektup yazamazdım. Bir kez daha benim yüzümden acı çekeceksin. Eğer yalvarman gerekirse, bunun için

sana kızmam. Gerçi sana yapmamam söylememe rağmen infaz edilmemen için onlarca kez yalvarmıştım.

İyi kalpli annem, sevgili Sholeh, canımdan daha çok sevdiğim, toprağın altında çürümek istemiyorum. Gözlerimin, genç kalbimin toza dönüşmesini istemiyorum. Ben asılır asılmaz bunu ayarlamam; kalbimin, böbreğimin, gözlerimin, kemiklerimin, vücudumdan ne nakledilebilirse onları ihtiyacı olanlara hediye etmeni istiyorum. Organlarımı alanların ismini bilmesini, bana bir buket çiçek almalarını hatta benim için dua etmelerini bile istemiyorum.

Şunu çok içten söylüyorum, gelip yas tutarak acı çekeceğin bir mezar istemiyorum. Benim için siyahlar giymeni istemiyorum. Zor günlerimi unutmak için elinden geleni yap. Rüzgar beni alıp götürsün.

Dünya bizi sevmedi. Kaderimi istemiyorum. Ve şimdi ölümü kucaklayarak buna bir son veriyorum. Çünkü Allah'ın mahkemesinden, beni sorgulayanlardan ben davacı olacağım. Hakimden; beni taciz etmekten geri durmayan Yüksek Mahkeme'nin hakimlerinden davacı olacağım.

Yaratıcının mahkemesinde Dr. Farvandi ve Kasım Şabani'den davacı olacağım; tüm o bilgisizlerden, yalanlarıyla bana haksızlık eden, benim haklarımı çiğneyen ve gerçeğin bazen görünenden farklı olduğuna dikkat etmeyenlerden davacı olacağım.

Sevgili iyi kalpli Sholeh, diğer bir deyişle sen ve ben suçlayanlar, diğerleri ise sanık. Bekleyip Allah'ın ne istediğini görelim. Ölene dek seni kucaklamak isterdim. Seni seviyorum. "

Reyhaneh Nisan 2014

**Tango için "zinanın ayakta yapılına"
diyen platform, kayarak yapılanına buz pateni,
parmak ucunda yapılanına da bale dendiğini duyurdu...**

Zaytung

Mersin Üniversitesi'nde Kobane Boykotu İlk Gün

Mersin Üniversitesi İletişim Fakültesi ve Fen Edebiyat fakültesi öğrencileri Kobane halklarına destek vermek ve burjuva medyanın gerçekleri çarpıtmasını protesto etmek için iki gün sürecek ders boykotunu 13 Ekim günü başlattı.

Boykot çalışmalarını sabah erken saatlerde fakültelerin önünde yapılan çalışmalarla başladı. Saat 10.00'da İletişim Fakültesi öğrencileri dersleri boykot etmeyen ve öğrencilerine destek vermeyen akademisyenleri protesto için fakülteye sloganlar ve alkışlar eşliğinde girdi. Yaklaşık 20 dakika süren ses eylemi başarıya ulaştı ve derslikler boşaltıldı. Ardından İletişim öğrencileri Fen-Edebiyat Fakültesine sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti.

Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileri ile buluşup orada da ses eylemi gerçekleştirildi. Ardından üniversitenin diğer fakülteleri dolaşıldı ve üniversitede ders işlenmesi engellendi. Yapılan ajitasyonlarla Kobane'deki durum anlatıldı.

Oradan üniversite genelinde bir boykota çağrı yapıldı ve tekrar boykot yapılan fakültelerin önüne geçildi. İletişim Fakültesi öğrencileri saat 12.30'da bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada "Suruç'ta açlık grevindeki gazeteciler için, günlerdir çatışmalarda yaralanan, öldürülen insanların failleri ve arkasındaki resmi ve gayri-resmi, sivil uzantıların açığa çıkarılması için, ana akım medyanın provoke edici, çatışmacı dilinin son bulup, kamu yararına barış ve hak

odaklı objektif bilgi yansıtması için DERSLERE GİRMİYORUZ." denildi.

Basın açıklamasının ardından Kobane sınırını geçmiş ve sınırdaki kamplarda kalmış bir gazeteci ile bir söyleşi gerçekleştirildi. Muhabir Mesut Sönmez Kobane'deki gözlemlerini aktardı, öğrencilerin sorularını yanıtladı. Söyleşi Kobane'de düşünceler için yapılan saygı duruşu ile sonlandı. Ardından yapılan ses eylemleri ile boykot sürdürüldü.

MKÜ Kobani'ye Destek Eylemi

Türkiye ve Kürdistan'daki bütün üniversitelerde yapılan destek eylemlerinden biri de bugün Mustafa Kemal Üniversitesinde (MKÜ) yapıldı.

15 Ekim günü devrimci demokrat yurtsever öğrencilerin çağrısıyla Ziraat Fakültesi önünde bir araya gelen öğrenciler "Biji Bexwedana Kobani Yaşasın Kobani Direnişi" pankartlarıyla saat 12.00'de amfi tiyatroya doğru yürüyüşe başladı. Yürüyüş boyunca "Kobani Halkı Yalnız Değildir", "Biji Bexwedana Kobani", "Biji Bexwedana YPG" sloganları atıldı.

Amfi Tiyatro'da ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunda önce Güneşi İçenlerin Türküsü ve Çerxa Şoreşe Marşı okundu. Yapılan basın açıklamasında, Gezi'den Lice'ye Lice'den Kobane'ye yaratılan devrimci değerlere sahip çıkılması gerektiği söylenerek, devletin dinci gerici faşist çetelere verdiği desteği kesmesi gerektiği vurgulandı.

Basın açıklaması sloganlarla sona erdi.

İstanbul Üniversitesi'nde Faşist Saldırı

Üniversitelerin açılmasıyla birlikte artan faşist saldırılar, İstanbul Üniversitesi'nde son birkaç haftadır yoğunlaştı. Uzun zamandır gergin olan İstanbul Üniversitesi 23 Ekim günü yine karıştı.

22 Ekim günü merkez kampüste stand açan sol görüşlü öğrencileri tehdit eden dinci faşistler ertesi gün devrimci demokrat öğrencilere, 23 Ekim günü sabah saatlerinde Müslüman Gençlik adını taşıyan bir grup İ.Ü.Edebiyat Fakültesi'nde afiş asan devrimci öğrencilerle sopalarla saldırmaya kalkıştı.

Çıkan arbedede başından yaralanan öğrenciler olurken faşistler polis tarafından gözaltına alındı. Okul ve çevresinde gerginlik devam ediyor.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

İstanbul Üniversitesi/DÖB

Yaşamı Savunmak İçin Maddeye Hayır!

İzmir'de Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı'nda Devrimci Öğrenci Birliği "Yaşamı Savunmak İçin Maddeye Hayır!, Gençlik Ne Yapmalı?" konulu bir söyleşi düzenledi.

Söyleşiye panelist olarak Ege Üniversitesi Hastanesi'nden Psikolog Yaşar Çelik geldi. Yaşar Çelik "Nasıl madde bağımlısı olunur? Madde bağımlılığının nasıl kurtulur? Madde bağımlılığının tedavisi var mıdır? Madde bağımlılığının

özel hayattaki etkileri nelerdir? Madde bağımlılarının toplumdaki yeri nedir, Madde bağımlılığının fiziksel ve psikolojik etkileri nelerdir? Madde kullanımının sebepleri nelerdir? Madde bağımlısı bireyin maddeyi elde etmesi ve bu durumda devletin rolü nedir? Madde ba-

ğımlısı kişiye karşı izlenecek yollar nelerdir, Mahalle ve okullarımızda madde satıcısı kişileri barındırmalı mıyız?" konularını ele aldı.

Söyleşinin ikinci oturumunda ise gençlik cephesinden madde bağımlılığına karşı neler yapılabileceği konuşuldu. Gen-

çliğin madde bağımlılığına karşı mahallelerinde, okullarında ve buldukları her alanda mücadele vermesinin gerekli olduğu ve bu doğrultuda bu tür etkinliklerin sık sık her mahalle ve okulda yapılması gerektiği konuşuldu.

Devrimci mahallelere devlet eliyle sokulan, orada yaşayan insanların beyinlerini uyuşturmaya çalışan çetelere karşı bataklıkta sinek avlamak yerine sorunun köküne inmenin gerekliliği tartışıldı. Bu çetelere karşı verdiğimiz mücadelenin yanında sorunun kökü olan devlete ve sisteme karşı verilen mücadelenin öneminden bahsedildi.

Etkinlik sohbetlerle sona erdi.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) İzmir

Umut Güneş

**"BİZ DE
KENDİMİZ YAPARIZ"**

Türkiye ve K. Kürdistan devrimci hareketinin önünde çözülmesi gereken bir sorun var. Öncelikle kafada çözülmesi gereken bu sorun, çözüldüğünde pratik mücadeleyi doğrudan etkileyecektir. Sorun bir çok biçim de adlandırılabilir ama biz buna "yensek de zaferimizi talep edelim" sorunu diyelim.

Yaklaşık iki yıldır süregelen ayaklanmalar var. Herkes sokağa çıkmak için kendisine bir sorun bulmakta sıkıntı çekmiyor. İşçisi, öğrencisi, esnafı, yoksul köylüsü, taraftarı... faşizmin sokaktaki sureti olan polisle, askerle, vergi dairesiyle sürekli karşı karşıya geliyor. Çatışmalar yaşanıyor. Ölümler oluyor, yaralanmalar oluyor. Baskı yasaları sürekli devreye sokuluyor, olabilecek en anlamsız işlerde dahi kişileri fişleyecek mekanizmalar devreye sokuluyor. İnsan aleminin görebileceği en psikopat adamlardan, medeniyet sahipleri medet umuyor. Kısacası sermaye sınıfı çöküşünü engellemek adına akla gelebilecek her yolu deniyor. Deniyor ama "kızıl şeytan" sürüsünün ilerleyişini bir türlü durduramıyor. Devrim karşısına çıkan her engeli aşarak, kendisini unutmak isteyenler de dahil olmak üzere, hatırlatıyor. Bu sınıf mücadelesinin güç dengelerine göre açıklanabilecek bir olay ama her ileri adımda burjuvaziye biraz daha yalvaran talep ve sloganlarla kitlelerin karşısına çıkmaya ne demeli? Bunu nasıl açıklamalı?

Kendi güçlerine olan güvensizlikle mi? Yoksa devrimin ciddi bir aşamaya gelmesiyle mi? (6-7 Ekim Kobane ayaklanmasında, iki günde onlarca ölü, OHAL, şehrin giriş ve çıkışlarına kazılan hendekler vs.) Yoksa kitlelere ve devrime olan güvensizlikle mi? Sorular çoğaltılabilir ama biz devrimci kalkışmaların sıradan bir işçiye verdiği öz güveni, gücü bir örnekle ele alalım.

Yıl 1917, emperyalist savaşın devrimin eşğine getirdiği dünya'da ilk isyan Rusya'da patlak vermiş ve Şubat devrimi gerçekleşmiştir. Henüz bir burjuva hükümeti kurulmamış olsa da geçici bir komite kurulmuş ve işçiler gibi ayaklanmış olan askerler sorununu ele almaktadır. Askerlerden bir delegasyon Petrograd'da, Geçici Komite'ye gelerek ordunun devrim karşısındaki tutumunu içeren bir emir verilmesini rica eder. Kendilerine böyle bir karar için henüz erken olduğu yanıtı verilince askerlerden birisi, "Eh, ne yapalım, biz de bu emri kendimiz yazalım" diyerek çıkıp giderler.

"Biz de kendimiz yaparız" sözleri, devrimin daha başlangıcında, askerlerin kendilerini örgütlemesine yardımcı olan bir slogan olmuştur. (Kay: 1917 Sovyet Devrimi-1, sf 109)

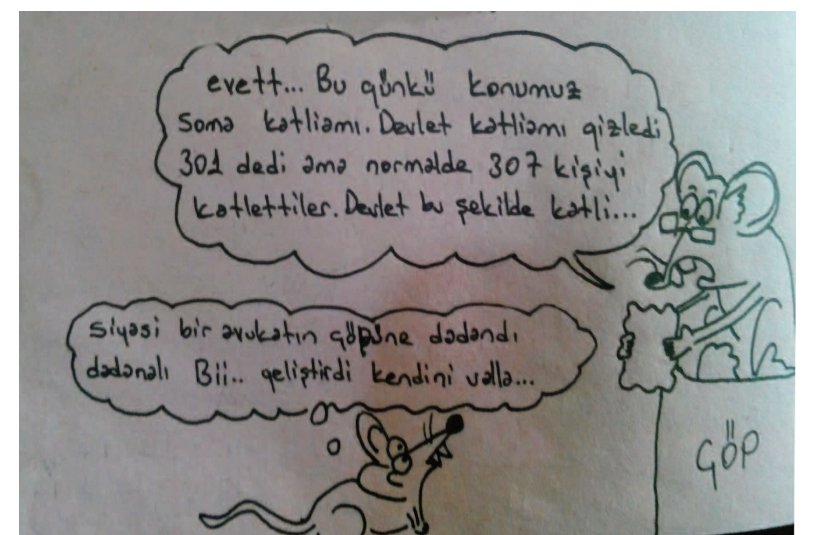
İç Savaş Gerçeğini Kavramak!

"Biz de Kendimiz Yaparız" sloganı devrimi gerçekleştirmek isteyen ve burjuvazinin türlü dolaplarını engelleyecek olan bir slogandır. Aynı zamanda kitlelerin ne yapmak istediğinin bilincinde ve öz güveninde olduğunun açık kanıtıdır. Kitlelerin her hareketinde karşı devrim ile devrim arasındaki fark daha net ve açık görünmektedir. Kitleler kendi güçlerinin farkına varmaktadır. İşte bu güç anın devrimci görevlerini ifade eden slogan ve propagandayla daha ileri gitmekte tereddüt etmeyecektir. Ekim devriminin eşsiz örneklerini gösteren Rusya proletaryasını ve askerlerini, Bolşevik Partinin sloganlarından ve politikalarından ayrı düşünebilir miyiz? Yoğun çalışmanın ve kitlelere doğru politikaları götürmenin meyvelerini Ekim devrimiyle alan Bolşevik parti bizlere de nasıl yapmalı konusunda eşsiz bir örnek vermektedir.

Yoğun devrimci bir dönem yaşıyoruz. Her gün yeni bir yerden saldırın ve ölüm haberleri geliyor. Üniversiteler de faşistler saldırıyor. Sokak ortasında devrimci bir gazete dağıtımcısı öldürülüyor. İşçiler baskı altına alınıyor, saldırıya uğruyor. Polis daha fazla öldürmek için daha fazla yetki alıyor. Tüm bunlar sermaye sınıfının kendisini iç savaşa göre konumlandırdığını ve devrimin gelişimine ayak uydurmaya çalıştığını ifade etmektedir. Bu gerçek kavranmalı ve kitlelere de sabırlı bir çalışmayla kavratılmalıdır. Yol ve yöntemlerini bulmak bizim görevimiz. Medyanın ve burjuva propagandalardan doğan aldanmaların önüne geçmek bizim görevimiz.

Özellikle ortalama sol söylemlerin ve programların kitlelerin enerjisini heba eden tutumlarını teşhir etmeliyiz. Özcesi "Bir şey yapamayız, elimizdeki ile yetinelim" diyorlar. Bunu Taksim'i fethetmiş milyonlara söylüyorlar. Ortadoğu'nun en örgütlü ve savaşçı halklarından biri olan Kürt halkına söylüyorlar. Ortalama sol iç savaşın dehşetinden, düzensizliğinden o kadar ürküyor ki; bir esnaf misali sabah dükkanını açıp akşam saati geldiğinde de evinin yolunu tutmak istiyor. İşte kitlelere en büyük ayaklanmalarda bile telaşla ifade ettiği görüşlerin özü budur.

Artık bu sözde politik görüşleri bir kenara bırakıp, gerçek politikaya; faşizmin köklerine kadar sökülüp atılmasına, halkların özgürlüğünü sağlayacak olan devrimin örgütlenmesine ve silahlı halk ayaklanmasının hazırlanmasına dönmek zorundayız. Tüm bunları yaparken kitlelere karşı alabildiğine somut, açık ve sade açıklamalar yapmak zorundayız. En büyük inisiyatifle hareket etmek zorundayız. Devrimin örgütlenmesi, ayaklanmanın organlarının oluşması için 1917'nin ve tüm devrimlerin en sıradan işçilerinin öz güveni ile hareket etmek Leninist gençliğin başlıca karakteri olmalıdır. Bunu bizler de yapabiliriz.

HAYALLERİN ÖTESİ Mİ? HAYATLARIN BİTMESİ Mİ?

Mecidiyeköy'de Torunlar Center'ın hemen yanında bulunan Quasar İstanbul inşaatında 12. kattan 5. kata düşen bir işçi yaşamını yitirdi.

İstanbul Mecidiyeköy'de Viatrans-Meydanbey ortak girişimi tarafından inşa edilmekte olan Quasar İstanbul'da 17 Ekim günü iş cinayeti sonucu bir kişi daha yaşamını yitirdi. Quasar İstanbul'da boru tesisi işi yapan Akar Ticaret-Latif Akar Ltd. Şti. sahiplerinden olan aynı zamanda kalfa olarak çalışan Mehmet Akar (40) iş kontrolü yaptığı sırada 12. kattan 5. kata başının üzerine düşerek yaşamını yitirdi.

İş cinayetinin yaşandığını öğrenen İnşaat-İş Sendikası ve PTT Sirkeci tadilatını yapan ve ücretlerini alamadıkları için 5 gündür eylemde olan işçiler Quasar İstanbul şantiyesine gittiler. İnşaat-İş Sendikası Başkanı Mustafa Adnan Akyol ve yönetim kurulu üyeleri şantiyede inceleme yaparak ve iş cinayetinin nasıl gerçekleştiğini öğrenmek için şantiyeye girmek istediler. Güvenlik görevlileri, "Siz kimsiniz, yetkiniz ne?" gibi sorular sordu ve "şantiyeye resmi görevlilerden başkasını alamayacaklarını" söyledi. Akyol ise "Biz İnşaat-İş Sendikası yöneticileriyiz dolayısıyla inşaat sektörünü en iyi bilenler olarak şantiyede yaşanan iş cinayetinin nasıl gerçekleştiğini öğrenmek için inceleme yapmak istiyoruz" dedi. Bu kez güvenlik şefi "Bize verilen emir bu, içeri giremezsiniz" dedi. Mustafa Akyol, "size kimseyi almamanız için talimat verilmiş olabilir, talimatı veren sorumlu kişilere ulaşın bizim talebimizi iletin, bakalım nasıl öldürmüşler" şeklinde yanıtladı. Güvenlik görevlileri bir süre geçtikten sonra sorumluların savcıyla birlikte şantiyede olduğunu ve ancak savcılık incelemeyi tamamladıktan sonra girilebileceğini söyledi.

Bu sırada şantiyeye belediye otobüsü ve emniyet otobüsüyle çevik kuvvet takviyesi ve TOMA getirildi. Onlar yerleştikten sonra bir de ambulansın geldiği görüldü.

Şantiyedeki işçilerden aldığımız bilgilere göre düşme tehlikesi bulunan yerlerde yeterli güvenlik önlemi yok. Sadece uyarı anlamında tel ve naylon şeritler çekilerek bir nevi uyarı verilmiş oluyor. Fakat işçilerin düşmesini önleyecek şekilde alınmış bir önlem değil.

"Yaşam Bazen Hayallerin Ötesine Geçer" sloganını kullanan Quasar İstanbul inşaatı tamamlandığında katlara sahip olanların hayallerinin ötesine geçmelerini sağlar mı bilinmez. Ama işçilerin hayatlarının da hayallerinin de önüne geçtiği bir gerçek.

Yıkılan likör fabrikasının yerinde yükselen lüks gökdelen şantiyesinde Torunlar Center'da 10 işçinin asansör düşmesi sonucu yaşamını yitirdiği gece de çalışmaya ara verilmeden devam edilmişti.

Nestle işçileri İstanbul'da Eylemde

Nestle Bursa Karacabey Fabrikası'nda 1 Temmuz tarihinde işten atılan ve 122 gündür fabrika önünde eylemlerini sürdüren 28 işçi Tek Gıda İş Sendikası ile Levent Metrocity önünde eylem yaparak İsviçre Konsolosluğu'na, işçilerin işe geri alınması için Nestle'ye uyarıda bulunması için dilekçe verdi.

Levent'te saat 12.00 Metrocity önünde toplanan Nestle işçileri ve Tek Gıda İş Sendikası yöneticileri ve üyelerine Sendikal Güç Birliği Platformu bileşenleri de destek verdi.

Öz Gıda İş Sendikası'nın işveren yanlı tutumuna tepki olarak sendikadan istifa eden 28 işçinin Tek Gıda İş Sendikası'nda örgütlendikleri, bir gün sonra ise işten çıkarıldıkları ifade edilen açıklamada, Tek Gıda İş Sendikası'nın yetkili sendika olmadığı fakat haksızlığa uğramış olan işçilerin sahipsiz bırakmayacağı belirtildi.

İsviçre Başkonsolosluğu önüne ise İsviçre fir-

ması olan Nestle firmasının Türkiye Nestle'nin sendikal hak ve özgürlükleri çiğneyen uygulamasını protesto etmek ve İsviçre Büyükelçiliği aracılığıyla seslerini duyurmak için eylem yapıldığı belirtilerek Nestle Gıda'nın bir an önce işten atılan işçileri yeniden işbaşı yaptırması çağrısı yapıldı.

Eylemde Tek Gıda İş Genel Başkanı Mustafa Türkel ve Sendikal Güç Birliği Platformu dönem sözcüsü Tümtis Genel Başkanı Kenan Öztürk de konuşma yaparak Nestle işçilerinin haklı mücadelesini sürdüreceğini ifade etti.

Taşeron Şirkete Hiçbir Şekilde İzin Vermeyeceğiz

Kamu İhale Kurumuna yapılan itiraz bugünlerde sonuçlanmak üzere, İzenjeri işçileri için. Araya bayram tatilinin girmesi ve yapılan itiraz sürecine girilmesi ile birlikte bir süredir sessizliğe bürünen işçiler tekrar sokakları ısıtmaya başladılar.

14 Ekim günü saat 13.00'te Konak Pier önünde toplanmaya başlayan İzenjeri işçileri, sloganlarla birlikte Büyükşehir Belediyesi önüne kadar koşulu sloganlarla yürüdüler. Belediye önünde Genel-İş 3 Nolu Şube üyesi İzelman işçileri onları beklemekteydi. Karşılıklı olarak atılan "Yaşasın Sınıf Dayanışması!" sloganı ile işçiler birbirlerini selamladılar. Ardından Genel-İş 2 Nolu Şube Başkanı, DİSK Ege Bölge Temsilcisi ve KESK Şubeler Platformu Dönem Yürütmesi adına konuşmalar yapıldı. Taşeron şirkete hiçbir şekilde izin veremeyeceklerini söyleyen yöneticiler, işçileri Büyükşehir etrafında çember oluşturmaya çalıştı. Oluşturulan çemberin ardından 15 dk oturma eylemi yapan işçiler, aynı saatte Soma'daki katliamı protesto etmek için Ege Üniversitesi işgal

eden ve yüzlerce yılla yargılanan öğrencilerin duruşmasına selam gönderdiler.

Atılan sloganlarla eylem bitirilirken, görüştüğümüz sendika yöneticileri ve işyeri temsilcilerini mahkemeye öğrencilerle dayanışmaya çağırarak. Onlar da bu isteğimizi geri çevirmeyerek içlerinden seçtikleri temsilcileri bizimle birlikte mahkeme salonuna gönderdiler.

Henüz yeni başlamak üzere olan mahkeme salonuna girerken işçiler Genel-İş şapkalarını takarak mahkeme salonundakileri adeta selamladılar. İzleyici, sanık ve avukatlara ayrılan hiçbir yerin boş kalmadığı duruşma sırasında, avu-

katların itirazlarını değerlendiren mahkeme heyeti, daha kapsamlı bir değerlendirme için duruşmayı 30 Ekim'e erteledi. Avukatların yaptığı itirazlara göre Asliye Ceza'da görülmesi gereken duruşma, polis fezlekeleri ve raporları sonucunda Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmişti.

23 Mayıs günü Soma katliamını protesto eden öğrenciler Ege Üniversitesi Yabancı Diller Fakültesini işgal etmiş, gece polislin helikopter, özel harekât, 3 Toma, yüzlerce çevik kuvvet ve itfaiye birlikleri ile birlikte yaptığı saldırı sonucunda 38 öğrenci darp edilerek gözaltına alınmışlardı.

Mücadele Birliği İzmir

İşçilere Destek Veren Doktor ve Hastabakıcıya Soruşturma

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde Dr. Coşkun Canıvar ve hasta bakıcı Cemal Bilgin'e, "İşçi sağlığı eğitimlerini engelledikleri" gerekçesiyle soruşturma açıldı.

Haklarında soruşturma açılan Canıvar ve Bilgin, Çapa Tıp Fakültesi'nde işçi sağlığı ve iş güvenliğinin sağlanması için sürekli mücadele eden iki sağlık emekçisi.

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyesi Dr. Coşkun Canıvar ve Taş-İş-Der Başkanı hastabakıcı Cemal Bilgin hakkında "İşçi sağlığı eğitimlerini engelledikleri" gerekçesiyle soruşturma açıldı.

Soruşturmanın ardından İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi bir açıklama yayınlarak iki sağlık emekçisine destek vermek için dayanışma çağrısında bulundu.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin yaptığı açıklamada;

"2 senedir İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde işçi sağlığı ve güvenliğine dönük

sağlık işçilerinin eylemleri oluyor. Bu noktada Zafer Açıkgözoğlu'nun hastalanması sürecinde onu yaşatmaya dönük girişimler, hastanede işçi sağlığı söyleşileri vb. yapıldı...

Son olarak İstanbul Tabip Odası, SES Aksaray Şubesi, Dev Sağlık-İş, Eğitim-Sen Üniversiteler Şubesi, Taş-İş Der, Tez Koop-İş'in katılımıyla İstanbul Üniversitesi İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi oluşturulması kararı da alınmıştı...

Bu noktada taşeron şirketin şikayeti ile İstanbul Tabip Odası İşyeri Temsilcisi ve SES üyesi arkadaşımız Dr. Coşkun Canıvar'a ve yine Taş-İş-Der Başkanı hastabakıcı arkadaşımız Cemal Bilgin'e soruşturma açıldı... Şikayet sebebi ise tam bir komedi: İşçi sağlığı eğitimlerini engelleme...

Tüm üniversite bileşenlerinin katılımıyla 17 Ekim Cuma günü saat 12.30'da Çapa Mono Blok Önü'nde basın açıklaması, hastanede yürüyüş ve Dekanlık önünde oturma eylemi yapıyoruz...

İşçi sağlığı hakkını savunmak ve arkadaşlarımızla dayanışmak için..." dedi.

Bizim İçin Ne Yaptınız?

Sağlık emekçileri İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde eline enjeksiyon iğnesinin batmasını ardından lağım temizlettirilen ve aldığı enfeksiyon sonrasında karaciğer yetmezliğinden hayatını kaybeden taşeron sağlık işçisi Zafer Açıkgözoğlu'nu 16 Ekim'de hastanede yaptıkları bir eylemle andı.

İstanbul Tabip Odası, Ses Aksaray Şubesi, Taş-İş-Der, Dev Sağlık İş, Eğitim-Sen 6 Nolu Şube, İ.Ü. Öğrencileri ve Tez-Koop-İş İstanbul 5 Nolu Şube üyelerinin katıldığı eylemde "Zafer Açıkgözoğlu'nun Ölüm Sebebi Taşeron Çalışma, Tedbirsizlik, Denetimsizliktir" pankartıyla taşeron çalışmanın ölüm getirdiği ifade edildi. Eylemde sağlık emekçileri adına basın açıklamasını Taş-İş-Der Başkan Yardımcısı Güneş Cengiz yaptı. Zafer Açıkgözoğlu'nu unuttuklarını ve unutturmayacaklarını söyleyen Cengiz

"Tam 59 gün geçti bizler için neler yaptınız?"

İş kazalarıyla ilgili hangi önlemleri aldınız? Hastane risk değerlendirme raporlarını hazırladınız mı? İş kazalarının oluşmaması için hangi tedbirleri aldınız? Çalışan işçi memurlarınız işe giriş muayenelerini yaptırınız mı? Gerekli aşkları yaptırınız mı?" diye sordu. Cengiz sağlık emekçileri olarak taşeron çalışmanın ölüm demek olduğunu sürekli hatırlattıklarını ve yaşadıkları tüm baskılara ve soruşturmalara rağmen önünde tekrar bir araya gelme çağrısında bulundu.

Çapa'da Önce Yangın Sonra Tatbikat

Çapa Tıp Fakültesi Monoblok Binası'nda öğle saatlerinde yangın çıktı. İşçi Sağlığı İş Güvenliği Meclisi'nin verdiği bilgiye göre yangın birinci katta bulunan asansörün yanındaki boşlukta elektrik kablolarının geçtiği yerde meydana geldi.

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde aylardır işçi sağlığı ve iş güvenliğinin tedbirlerinin alınması, gerekli eğitimlerin verilmesi, hastanede gerekli risk analizlerinin yapılması ve önlemlerinin alınması için meslek odaları, sendikalar ve çalışanlar tarafından üniversite ve hastane yönetimini uyarıyor ve eylemler yapıyorlardı. Haziran ayında Atlas taşeron firmasının göstermelik bir eğitim dü-

zenlemesi çalışanlar tarafından protesto edilmiş. Eğitimin niteliksiz ve yetersiz olduğu uyarısında bulunan Dr. Coşkun Canıvar ve hastabakıcı taşeron Cemal Bilgin'e geçtiğimiz günlerde Dekanlık tarafından soruşturma açılmıştı.

Yangının ardından görüştüğümüz hastane çalışanları can kaybı olmadığını fakat binaya itfaiyenin yaklaşması, insanların tahliyesi ve yangına müdahale konusunda ciddi sıkıntılar yaşandığını ifade ettiler.

Aylardır hastanenin hastalar ve çalışanlar için güvenli hale getirilmesi için gerekli önlemlerin alınması ve işçi sağlığı iş güvenliği tedbirlerinin alınması için eylem yapan, uyarılarda bulunan sağlık emekçilerinin uyarıları dikkate alınmamıştı. Çalışanlar yaşanan yangının ardından tatbikat yapılmasına, "İçer acısı durum mu, komedi mi diyelim bilemedik" yorumu yaptı.

ATEİST VE KOMÜNİST ÖĞRETMENLERİN DEFTERİNİ DÜRÜN!

Geçtiğimiz günlerde İl Milli Eğitim Müdürü'nün İmam Hatip Liseleri müdürleri ile yaptıkları toplantıda sarf ettiği sözler, İzmir'de bir eylemle protesto edildi.

İl Milli Eğitim Müdürü toplantıda, "Okullarda bazı ateist komünist öğretmenler var, çocukları bunlara teslim ederseniz onlar emek harcamazlar, Darwin teorisini anlatırlar. Arkadaşlar siz riski göze alın. ateist ve komünistlere defol git deyin buradan, defterlerini dürün. Okullarınızda böyle yapanlar varsa, odanıza çekin kollarınızı sıvayın, baktınız olmadı önce siz, sonra ben ifadesini alacağım. Gerekirse bunların resen tayinlerini çıkarırım. Ben Konya'yım" diyen müdürü protesto etmek için KESK Şubeler Platformu'nun çağrısıyla 20 Ekim günü saat 16.00'da YKM önünde toplandılar.

Emekçilerin İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde yapmak istedikleri basın açıklamasına polis izin vermedi. Hiçbir şekilde yürütmeyeceklerini söyleyen polis müdürleri ile uzun süre görüşmeler sonucunda, emekçiler uzun süre oturma eylemi yaptılar. YKM'nin etrafı, çevik kuvvet ve tomalarla çevrildi.

Saat 17.50'de basın açıklamasını buldukları yerde yapma kararı alan emekçilerin açıklamasını Eğitim-sen 2 no şube başkanı Hasan Ali Kılıç okudu.

Emekçiler Salı ve Çarşamba günleri ilçelerde eylemler yapacaklarını, Perşembe günü de saat 16.00'da İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde oturma eylemi yapacaklarını duyurusunu yaptıktan sonra dağıldılar.

Eyleme Mücadele Birliği okulları da katılarak destek verdiler.

Milli Eğitim Müdürü Protesto Ediliyor

Geçtiğimiz günlerde İl Milli Eğitim Müdürü'nün Eğitim-Sen'li öğretmenleri kastederek yaptığı açıklamalar, KESK Şubeler Platformu tarafından protesto edilmeye devam ediyor.

21 Ekim günü Konak YKM önünde yapmak istedikleri yürüyüşe izin verilmeyen emekçiler, 23 Ekim günü Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelecek, İl Milli Eğitim Müdürlüğü önüne doğru yürüdüler. Saat 16.00'da bulunan emekçiler adına basın açıklamasını Eğitim-Sen 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Ali Kılıç okudu. Milli Eğitim Müdürlüğü'nün özür dilemediği takdirde eylemlerinin süreceğini açıkladılar.

Basın açıklamasının ardından yaklaşık 20 dakika oturma yapan emekçiler, ardından sloganlarla dağıldılar. Eyleme Mücadele Birliği okullarının yanı sıra DİSK ve TMMOB da destek verdi.

Mücadele Birliği İzmir

“KAZANAMAZSAK DOĞUM YERİMİZ VAN, ÖLÜM YERİMİZ ANKARA...”

Van depremzedesi TYÇP işçileri 31 günür Ankara'da Sıhhiye Parkı'nda eylemini sürdürüyor.

Van'da yaşanan depremin ardından işsiz ve evsiz kalan, Başbakan'ın Van'ı 'sine, Belediye'sine kadar tüm yetkililerin "Depremzedelerimiz mağdur edilmeyecek" sözlerine rağmen mağdur olan Van 7286 TYÇP işçisi halen Ankara'da işlerine dönebilmenin mücadelesini veriyor.

Van'da süren 90 günlük eylemin ardından eylemlerini Ankara'ya taşıdılar. Sıhhiye Parkı'nda 31. günlerinde olan işçiler sıcak, soğuk, yağmur demeden eylemlerini sürdürdüler. Parkı terk etmelerine yönelik baskılarla karşılaştılar. Gazlandılar, coplandılar, gözaltına alındılar ama onlar yılmadan eylemlerini sürdürdüler.

12 Ekim günü Ankara'ya Alevi mitingine gitmişken Mücadele Birliği Platformu olarak onlarla konuşmadan dönmek istemedik. Otopüsler İstanbul'a gidiş mitingden dönenleri beklerken kısacık bir zamanda taleplerini bir kez daha dile getirmelerini istedik.

İşçilerden Selim Cengiz "13 Haziran'da Van'da eyleme başladık, 90 günün sonunda baktık ki, sonuç alamıyoruz eylemi Ankara'ya taşıdık" diyeceğimize başlıyor eylem sürecini anlatıyor. "Yaya olarak 1500'den fazla arkadaşla yola çıktık, fakat yolda bir çok engelle karşı-

laştık. Polisin müdahalesiyle karşılaştık. Buraya ulaşabilmek için sayımızı azalttık, kendimizi dağlara tepelere vurduk, ayaklarımız vücudumuz yara içinde kaldı, yüreğimiz yara aldı ama irademiz yara almadı. Ankara'ya ulaştık ve burada eylemi sürdürüyoruz" diyor Cengiz, 32 gündür Ankara Sıhhiye Parkı'nda eylemi sürdürdüklerini ama yetkililerin halen "Bugün şurayla görüştük, yarın bununla görüşelim, hele şu bir kaç gün geçsin" diyerek kendilerini oyaladığını belirtti.

Son görüşmelerinde Salı gününü beklemeleri söylenmiş. "Peki Salı günü de sonuç alamazsanız?" diye sorduğumuz da "Artık süreç ne getirirse onu yapacağız, meclis önüne gider orada otururuz, açlık grevi yaparız. Bilmiyoruz şimdilik. Buna o zaman karar vereceğiz. Biz ekmek paramız, çocuklarımız, geleceğimiz için eylemimizi sürdürmek zorundayız" diye cevap verdi.

"İşsizlikten tehlikeli terör yoktur" diyor Selim Cengiz, işsizliğin bir emekçi için ne kadar zor olduğunu anlatabilmek için. "Zaten asgari ücretle çalışan bir işçinin çocuklarıyla ilgili bir geleceği de yoktur, onlara bir gelecek veremiyoruz ki, verebildiğimiz karınlarını doyuracak kadar ekmektir, yemekti" diye özetliyor.

Geçen hafta parka gaz bombalarıyla saldırı oldu. Bu saldırının nedeni neydi diye sorduk.

"Kobane için eylemler vardı, burada da yapıldı. Ama burayla ilgisi yok biz parkta oturuyoruz. Çevik polisler geldi. 'Ortalık karışık bakın biz de emekçiyiz, babamız işçi iki saatliğine parkı boşaltın güvenlik nedeniyle bize talimat geldi, sonra döner eyleminize devam edersiniz' denildi. Biz de bizimle konuşan polislerin üzerindeki polis armasına bakarak, devlet sözüdür diyerek iki arkadaşımızı eşyalarımıza göz kulak olması için parka bırakarak buradan ayrıldık. Bir saat olmadı hiç bir uyari yapılmadan gaz bombaları atıldı, eşya-

larımız yerlere atılıp saçıldı, yaka paça ne oluyor diyemeden gözaltına alındık." diye anlatıyor.

Bir başka işçi ise "Bir uyarı yapsalar belki anlayacağız, birden gaz bombaları içinde kaldık, eşyalarımızı resmen gasp ettiler, hiç bir eşyamız kalmadı. Eşya dediğimiz de nedir çadır bile kurdurmuyorlar, üstümüz başımız, sarınıp yattığımız battaniyemiz" diyerek ekliyor yaşadıkları saldırıyı

Rasim Katgap "Haftalardır bugün yarın sorunumuz çözülecek evlerimize döneceğiz diye bekliyoruz, ama gidemiyoruz, küçük bir oğlum var. Geçen gün telefon açtım 'Küstüm ben babama eve gelmiyor artık' demiş konuşmadı benimle" diye anlatıyor acısını.

Selim Cengiz, "Çocuklarımızın geleceği için buradayız, onlar bizim gibi olmasın okullar meslek sahibi olsunlar. Gaz odaları üreten mühendisler değil, kansere çare üreten doktorlar olsunlar, inşaatın malzemesinden çalan mühendis müteahhit değil insanların sağlıklı çalışabilecekleri, yaşayabilecekleri binalar yapan mühendisler olsunlar diye eylemdeyiz" diyor.

Taleplerini ise kısaca "126 gündür eylemdeyiz, bize verilen sözlerin tutulmasını istiyoruz. Başka şehirlerde depremzedelere tanınan haklardan yararlanmak istiyoruz" diyerek özetliyor.

İşçilere ihtiyaçlarını, onlara nasıl destek verebileceğimizi soruyoruz. Bizlere teşekkür ediyorlar "Buradaki arkadaşlarımız bizi yalnız bırakmıyorlar. Onlarla dayanışma içindeyiz yardımcı oluyorlar" diyerek yanıtlıyorlar bizi.

Van depremzedesi TYÇP işçilerinin yiyecek ihtiyaçları KESK tarafından karşılanıyor. Mücadele Birliği Platformu ve emek güçleri işçilerle dayanışmada bulunmak ve ihtiyaçlarının daha iyi karşılanabilmesi için bir kampanya başlatacaklarını belirttiler. Emek dostlarına da buradan duyurmuş olalım.

Vanlı TYÇP İşçilerinin Eylemi Sona Erdi

Vanlı Depremzede TYÇP işçileri, mücadelelerinin 139. gününde yapılan görüşmeyle, kendi deyimleriyle "kısmi de olsa" kazanımla bitmiş olmasına dair; mücadele alanları olan Abdi İpekçi Parkı'nda bir basın açıklaması yaptılar.

24 Ekim günü yapılan açıklamaya, 2011'de yaşanan Van depremlerinden birincisinin yıldönümü ile direnişin kısmi de olsa kazanımla sonuçlanmasının çakışmasına değinilerek başlandı. Bunun çok anlamlı bir çakışma olduğuna değinilen açıklamada, kendilerinin de depremler sonrasında kentin yaşadığı yıkımın onarılması kapsamında işe alındıklarını anlatan işçiler, daha sonra işten atılmalarıyla birlikte yaşadıkları mücadeleyi özetlediler.

İşçiler, Van'da 90 gün, Ankara yolunda 5 gün ve Ankara'da da 44 gün olmak üzere toplam 139 gün süren mücadelede kendilerine destek veren tüm kurumlara ve emekçilere teşekkür ettiler.

Basın açıklamasında, sabırla süren mücadelenin kazanımla noktalandığını, bu sonucun zaferin direnen emekçilerin olacağı gerçeğini bir kez daha kanıtladığını ifade ettiler.

Sınıf Dayanışmasıyla Mücadeleyi Büyütüyor!

Tüm Emek Sen üyesi oldukları için işten atılan Dora Otel işçileri otel önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada, turizm sektörü çalışanları olarak, tüm alanlarda işten atılmalarına ve sömürüye karşı mücadeleyi sürdüreceklarını belirtti.

26 Ekim günü, işten atılan Tüm Emek Sen üyesi Dora Otel işçileri, Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu üyeleriyle birlikte yürüyüş yaparak sloganlarla otel önüne geldi.

Tüm Emek Sen Genel Sekreteri İbrahim Akseloğlu yaptığı açıklamada "Dora Otel patronları antidemokratik hukuksuz uygulamalarına her geçen gün bir yenisini ekliyor, Dora Otel işçilerinin, demokratik hak mücadelesini hukuk dışı yöntemlerle engellemeye çalışıyorlar." dedi.

İznil ve Raporlu İşçilere İşten Çıkarma Tebliği

Kurban Bayramı öncesi başlayan işten atılmaları Dora Otel patronları devam ediyor. İzinde ve raporlu olduğu dönemde Tüm Emek Sen üyesi bir işçiye daha "işten çıkarma tebliği" gönderildiğini söyledi. Akseloğlu bu uygulamalar konusunda patronlara akıl verenin Çağdaş Avukatlar Grubu'nu dahil olduğunu iddia eden Av. Muharrem Özyay'ı konuştuğunu bil-

diklerini belirten Akseloğlu Çağdaş Avukatlar Grubu'na seslenerek "emek dostu" olduğu iddiasında bulunan sendika ve işçi düşmanı Özyay'ı tecrit etmelerini istedi.

'İşçi Dostu' Müdürden 'İstedığınız Zaman İş Bırakamazsınız' Tehdidi

Dora Otel işçisinin iş bıraktığı 25 Eylül günü "sendikaya karşı olmadığını", "işçi dostu" olduğunu söyleyen Dora Otel Genel Müdürü Hulusi Çevik'in 9 Ekim Perşembe günü işçilerle yaptığı toplantıda işçileri ikna etmek için bir yandan yalan söylerken bir yandan da "İsteyen istediği zaman iş bırakamaz, burası muz cumhuriyeti mi?" sözleriyle tehdit ettiğini aktaran Akseloğlu, "Evet, Türkiye bir 'muz cumhuriyettir', 'taşeron cumhuriyettir', işçiler için cehennemdir" dedi.

Dora Otel İşçisi'nden

"Sütas Kullanmayın" Uyarısı

Çevik'in işçiler direniş geçtiğinden nasıl

dostları kesildiğini unutmadıklarını belirten Akseloğlu, "Sizin ne kadar 'işçi dostu' olduğumuzu otelde kullandığınız ürünlerden de iyi biliriz. Dora Otel patronları kendileri gibi sendika ve işçi düşmanı Sütas ürünlerini kullanmaktadır. Sütas patronunun sendika ve işçi düşmanı tavrına karşı otel çalışan arkadaşlarımızın 'Sütas ürünleri kullanmayın' uyarısını ciddiye almayı bu ürünleri kullanmaya devam ediyorlar. İşte onların işçi dostluğu bu kadar sahtedir" dedi.

"Dora işçileri olarak turizm-otel işçileri adına insanca yaşam, güvenceli gelecek için Sütas önünde direnen sınıf kardeşlerimizi de buradan selamlıyor, sınıf dayanışmasını sürdüreceğimizin sözünü veriyoruz" diyor Akseloğlu, Dora Otel patronlarını antidemokratik hukuk dışı uygulamalarına son vermesini ve atılan işçilerin geri alınmasını, anayasal demokratik hakları olan örgütlenme haklarının tanınmasını istedi.

Ardından Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri Dora Otel işçisinin mücadelesinin yanında olduklarını ve turizm sektöründe yaşanan sömürüye karşı mücadele için bir adım atması olan Dora Otel işçilerinin, bu alandaki mücadelesini hep birlikte büyüteceklerini, diğer iş kollarındaki sınıf kardeşleriyle mücadele birliğini sağlayarak işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesini hep birlikte yürüteceklerini ifade ettiler.

ÖZGÜR GÜVEN

ADIM ADIM EMPERYALİST TAM İLHAKA DOĞRU

Burjuvazi artık 18. ya da 19 yüzyılın burjuvazisi değil. Artık yüzlerce yıllık egemen sınıf olmanın, yönetici sınıf olmanın bilinciyle, birikim ve deneyimiyle hareket ediyor. Burjuvazi, topluma egemen olmak, toplumu yönetebilmek için pek çok kuruma ve örgüte sahip. Bunlar sadece mahkemeler hapishaneler, asker ve polislerden ibaret değil. Tekelci sermayeni emrinde çalışan üst düzey yöneticiler, devlet adamları, siyasi partiler, politikacılar, gazeteler, gazeteciler, televizyonlar, televizyoncular, sinemacılar, kültür ve sanat adamları, din adamları, toplum mühendisleri ve daha sayamayacağımız kadar çok kurum, binlerce irili ufaklı iş yapan on binlerce insan. Bütün bu kurumlar ve insanlar, gece gündüz hiç durmadan işleyen bir mekanizma gibi seferber olmuş durumdadır. Görevleri, tekelci sermaye adına toplumu yönetmek. Bunun yanında ekonomik, politik, toplumsal alanda ortaya çıkan sorunlara çözüm üretmek, tekelci sermayenin egemenliğinin devam etmesini sağlamak ve sermaye birikiminin kesintisiz olarak sürmesinin önüne çıkan bütün engelleri aşmanın yollarını aramak, bulmaktır.

Emperyalist kapitalist sistemin dünya ölçeğinde içine sürüldüğü derin krize karşı bu binlerce insandan oluşan koskoca burjuva yönetim ve danışmanlar ordusunun bulabildiği çözüm yollarından en önemlisi ve en başta geleni bağımlı ülke ekonomilerinin tam ilhaki, yani emperyalist merkezler ve tekeller tarafından doğrudan denetim altına alınması ve yönetilmesi oldu. Bunun yönetilmesinde önemli bir role sahip olan tedarik zinciri üzerine bir önceki yazımızda durmuştuk. Şimdi bunu nasıl uygulamaya konduğuna, adım adım nasıl hayata geçirildiğine bakmak istiyoruz.

Tedarik zinciri denen bu yeni üretim düzenin kurulabilmesi için önce eski üretim düzenin yıkılması gerekiyordu. Tabi buna bağlı olarak emperyalist kapitalist dünyanın bu yeni konumlanışına uygun yeni bir uluslararası iş bölümünün kurulması da bir gerekliliktir. Bu süreçte, yani tam ilhak politikalarının sanayi ayağı olan tedarik zincirinin kuruluşunda borç tuzağı önemli bir rol oynadı. Bağımlı ülkelerin pek çoğu, hatta neredeyse hepsi yıllar boyunca emperyalist ülkelere ve emperyalist finans kuruluşlarından borç aldılar. Bu borçlarla hem işbirlikçi burjuvaların beslenip büyümesi için gereken kaynağı sağladılar hem de devlet çarkının dönmelerini. Yeni evreyle birlikte büyük bir kriz içine giren emperyalist merkezler, bu borçların dönmeleri için bağımlı ülkeleri sıkıştırmaya başladılar. Her ödeme dönemi geldiğinde yeni bir 'yapısal uyum programı' dayatılarak karşılığında biraz daha borç verildi. Yeni verilen borçlarla eski borçun faiz ödemelerinin yapılması sağlandı. Sonuçta bağımlı ülkeler durmadan kemer sıkıyor, iç pazarı daraltıyor, deli gibi borç ödüyorlar, ama yinede borçları azalacağına artmayı sürdürüyorlardı. Burada emperyalist finans kuruluşları, özellikle de IMF ve DB başat rol oynadılar.

IMF, bağımlı ülkelere ihracat yapmalarını öğütüyordu. Borçlarını başka türlü ödeyemezlerdi. Bunun için işçi ücretlerini düşürmelerini, iç pazar daraltmalarını, böylelikle elde ettikleri ne var ne yoksa satıp borçlarını ödemelerini söylüyordu. Bağımlı ülkelere dayatılan 'yapısal uyum' ya da 'yeniden yapılandırma' programları hep aynı şeyi kapsıyordu; işçi ücretlerinin düşürülmesi, kemer sıkma, kamu harcamalarında kısıtlama. Sonuç yoklukluk ve sefaletin genişlemesine ve derinlemesine yaygınlaşmasına varıyor; bu da sınıflar mücadelesini sertleştiriyordu.

Burada burjuva devlet, giderek asıl karakterine dönüyor, tam bir bas-tırma aygıtı olarak davranmaya başlıyordu. Bu aynı zamanda devletin ekonomiden elini çekmesi, ekonominin kontrolünün emperyalist merkezlere bırakılması anlamına geliyordu. Öyle ki, IMF'nin bu 'yeniden yapılandırma' programlarıyla bağımlı ülkelerdeki işçi ücretlerinin üst sınırından, emeklilik yaşının alt sınırına kadar pek çok şey bu merkezler tarafından belirleniyordu.

Tam ilhakin uygulanmasında bir diğer etkin politika özelleştirmeler oldu. Bizde olduğu gibi bağımlı ülkelerin pek çoğunda kamu işletmelerini ekonomide önemli bir yere sahipti. Bunun başta gelen nedeni bu ülkelerdeki özel sermayenin zayıf oluşuydu. Bu nedenle büyük ölçekli yatırımlar yollar, demiryolları, limanlar, elektrik santralleri ve dağıtım, barajlar ve sulama kanalları gibi alt yapı yatırımları devlet eliyle gerçekleştirilmisti. Önce kamuya ait sanayi kuruluşlarıyla başlayan özelleştirmeler, alt yapı yatırımları, sağlık ve eğitim gibi kamu hizmetlerini de kapsayarak sürdü.

Sağlık, emeklilik, eğitim vb. kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi, sosyal devlet denen uygulamaların da sonu oldu. Zaten sosyal devlet ikinci emperyalist savaştan sonra doğdu. Batı Avrupa'da büyük yıkımın haklarını sürüklediği derin sefalet ve Sovyetler Birliği'nin yarattığı örneğinde etkisiyle proletaryanın sosyalizme sempatisi artmaya başlamıştı. Devrimlerin önüne geçebilmek amacıyla burjuva sınıfın verdiği tavizlerle proletaryanın yaşam standartlarının yükselmesi sağlanmış bunun adına da sosyal devlet denmiştir. Ancak bu tavizler karşılığında proletarya devrim hakkından vazgeçmişti. Uzun yıllar bu durum sürdü. Şimdi Sovyetler Birliği ve sosyalist sistem dağıldığına göre sosyal devletin de sonu gelmiştir. Artık yukarıda saydığımız hizmetlere ayrılan pay tekellerin kasalarına akabiliirdi. Bu hizmetler özelleştirildi, piyasa ekonomisine uygun olarak alınıp satılan birer meta haline getirilerek yeni kar alanları açıldı.

Yeni evrede sermayenin proletaryaya yönelik doğrudan saldırılarından biri de sınıf örgütlerinin dağıtılması, proletaryanın atomlarına ayrılması oldu. Bunun için önce sermaye, işçi sınıfının örgütlü olduğu alanlardan ve ülkelere, sendikal örgütlenmenin ya çok zayıf olduğu ya da olmadığı ülkelere aktı. Bu ülkelerde zaten cuntalar ya da benzeri faşist, baskıcı yönetimlerle işçi sınıfının ekonomik ve politik örgütleri dağıtılmış veya çok zayıflatılmıştı. Tedarik zinciri biçiminde yeniden örgütlenen uluslararası iş bölümü sonunda sermayenin bu ülkelere akışıyla birlikte bu ülkelerdeki mevzuat değiştirildi. Yeni yasalar ve anayasalar çıkarılarak, eskiler yeniden düzenlenip tadilatın geçirilerek emperyalist tekellerin istediğini yapmasının önündeki bütün engeller kaldırıldı.

Yeni evrede önceki dönemde bağımlı ülkelere ekonomi, işbirlikçiler eliyle kontrol edildiğinden, bu ülkelere sözü edilebilecek büyüklükte bir sermaye birikimi gerçekleşmişti. Gümrük duvarları, ulusal paranın korunması gibi yöntemlerle meta ve para sermayenin hareketi kontrol altına alınmıştı. Yeni evrede bütün bu mekanizmalar ve koruma tedbirleri ortadan kaldırıldı. Bütün ülkelerdeki sermaye hareketleri tamamen liberalize edildi, tekellerin dünyayı istediği gibi yağmalamasının önündeki bütün engeller kaldırıldı. Önce GATT (gümrük birliği anlaşması), ardından da WTO (Dünya Ticaret Örgütü) kuruldu, serbest bölgeler oluşturuldu, NAFTA gibi ikili ve çoklu ortak pazar anlaşmaları yapıldı. AB gibi ekonomik entegrasyon bölgeleri oluşturuldu. Mali sermaye şimdi bütün dünyada istediği gibi koşutabilir, piyasalarda ve türev piyasalarda vurgun üstüne vurgun yapabiliirdi.

DEVİRİM DÜŞÜNCESİNİ ZAYIFLATMA ÇABALARI

İşçi sınıfının devrimci hareketi, halk kitlelerinin içinde öylesine derin kök salmıştır ki, burjuvazi, onu ortadan kaldıramaz. Sömürücülerin bu yöndeki her girişimi başarısızlığa uğramaktan kurtulamaz.

Tekelci sermaye, komünistleri, devrimci güçleri silmek için, on yıllarca, hiç eksilmeyen devlet terörüne başvurdu, tüm düzen güçlerini harekete geçirdi. Baskılar bugünde tüm şiddetiyle ve artarak devam ediyor. Uygulanan baskılar ve saldırılar, komünist hareketi, devrimci güçleri zaman zaman zayıf düşürmüştür fakat, silmemiştir.

Kapitalist sınıf, işçi hareketini ve emekçi hareketini ortadan kaldıramaz ama, onları ayartabilir, bilincini bozabilir. Kapitalistler bunu, küçük burjuva sosyalizmi, reformizm ve oportünizmi benimsemiş gruplar üzerinden yapar. Bütün bu küçük burjuva çevreler, işçi ve emekçilere burjuvazinin bakış açısını ve ideolojisini taşırlar. Bu yolla emekçilerin bilincini bozarak, onları sömürücülerin kabul edebileceği çerçevede davranmaya yönlendirirler. Burjuva güçler de, uzlaşmacı siyasi hareketlerin bu yöndeki düşüncelerini ve çabalarını överek, şişirerek ve takdir ederek yant verir.

Çalışan sınıfın bilincini bozmak, onları, bur-

juvazinin etkisine sokmak, sermaye partilerinin "tabanı" durumuna getirmektir. İşçilerin sınıf bilincini, politik devrimci bilincini bozmak, onları devrimden uzaklaştırmaktır. Kısacası işçilerde devrim düşüncesini zayıflatmak ve sonuç olarak devrimci proleter hareketi bozguna uğratmak için her yola başvurulur.

Marksistler görüşlerini açıkça söyler. Komünist Manifesto'da Marks ve Engels görüşlerini açık olarak ortaya koyar: Oportünist sosyalistler ise gerçek düşüncelerinin üstünü devrimci sözlerle örtüyor, sosyalist kavramlarla süslüyor, sürekli hileye başvuruluyor, kitleleri aldatıp, dolandırıyorlar. Kendi uzlaşmacı görüşlerini marksizm-leninizm adı altında sunmak, bunların başlıca becerisidir.

Yayımlarında ve günlük propagandada sosyalizm sözcüklerini ve kavramlarını bol miktarda kullandıklarını biliyoruz. Denecek ki, bunda karşı çıkılacak ve eleştirilecek nasıl bir yön olabilir ki; tersine her sınıf bilinçli işçinin, sınıf bilinçli partinin bundan sevinç duyması gerekir. Ne var ki, sorun bu kadar basit ve görüldüğü gibi değil. Gerçek durum çok farklıdır ve son derece önemlidir. Gerçek olan şudur ki, sosyalizmin devrimci teorisi, devrimci kavramları ve devrimci tanımlamaları, küçük burjuva sosyalizminin, reformist ve oportünistlerin ağzında en uzlaşmacı, en ılımlı ve en sınıf işbirliği yanlısı bir içerik kazanır. Onların marksizmden aldıkları Marksizmin devrimci içeriği değildir, içeriğinden koparılmış ifadelerdir yalnızca.

Önemli olan marksizmin lafını etmek değil, marksizmin devrimci teorisine, devrimci görüşlerine, devrimci özünü dayanmaktır. Küçük burjuva siyasetler ise, marksizmi devrimci özünden kopartarak, onu, burjuvazinin de kabul edebile-

ceği salt bilimsel bir araştırma çalışmalarına indiriyorlar. Kısacası onlar, marksizme devrimci bir anlayışla yaklaşmıyor, onların anlayışında marksizm bayağılaşıyor. Marksizmi çarpıtıp bayağılaşmalarının altında yatan gerçek erek, işçi ve emekçi kitlelerin devrimci bilincini bulandırma, bakış açısını sisl hale getirme, kararlılıklarını kırma ve sonuçta burjuvaziyle "uyum" içine sokmaktır.

Bu yöndeki büyük çabalara karşın, sonuç alıktıkları söylenemez. Yaratmak istedikleri etki sınırlı kaldı. Kitlelerin üzerindeki reformcu etkinin sınırlı kalması, bu topraklarda toplumsal gelişkinin keskin oluşu nedeniyle. Çelişkiler keskin, çatışmalar da şiddetli olmuştur hep. Keskin toplumsal çelişkiler, "toplumsal uyumu" değil halkların devrimci başkaldırısını doğurdu. Gezi'yi doğurdu; öncekileri aşacak başkaldırılıkların koşullarını oluşturdu. Kitlelerin düşüncesinde ve pratik hareketinde baskın gelen, devrimci olandır.

Yönelim burjuvaziyle "anlaşma" olunca, bugüne dek devrim adına ne söylenmişse, tamamen farklı bir anlamda sunuluyor. Bunların devrimci ajitasyon dedikleri ne varsa, hepsi, gerçekte reformcu ajitasyondan başka bir şey değildir. Yürütülen ajitasyon, kapitalist köleliğin temellerine dokunmayan, tersine, bu temellerle bağdaşan bir niteliğe sahiptir, yani reformcudur. Yine "yeni" yönelimin bir gereği olarak, bugüne dek küçük burjuva çizgide devrimcilik adına ne savunulmuşsa, şimdi bunun tersi savunuluyor. Dün burjuva kurumları yıkmayı savunuyorlardı, bugün, ele geçirmeyi ve belli düzenlemeler yapmayı savunuyorlar. Bu düşüşten sonra, aynı yerde durmayıp, düşüşün derinleşerek süreceği açık. Varılan yer, bütün ülkelerde, işçi sınıfının devrimci hareketini, devrimci mevzileri terk eden ko-

münist partilerin vardığı yerden farklı olmayacaktır.

Burjuvaziyle yanyana yürümek için, toplumsal gerçekler açık olarak çarpıtılıyor. Proletaryanın, halk kitlelerinin uzun süreli büyük isyanını büyük başkaldırısını ve büyük ayaklanmasını, "canlanma", "kırıldanma" ya da "hareketlenme" olarak tanımlayacak denli, devrimci bir bakış açısından uzaklar. Dolayısıyla sloganları, olayların ve olguların genel anlamını yansıtmak yerine, onların kendi özelliklerini yansıtıyor. Yönelimlerinin üstünü örtmek için sosyalist argümanlara ne kadar başvururlarsa başvursunlar, toplumsal gerçekler, onların çarpıtılmalarını ve özelliklerini açığa vuruyor.

Nesnel olan, nesnel toplumsal gerçekler, kendi somutu içinde, kendi hareketi içinde, kendi gelişimi içinde ele alınmalıdır. Nesnel toplumsal gerçekleri kendi hayatı içinde ele alınmazsa, orta yere ne bir kavrayış konabilir, ne de bir perspektif. Güncel toplumsal devrimin, nesnel toplumsal ilişkilerin, bu ilişkilerin temelindeki ekonomik yapının kendi gelişimi ve değişimi tarafından gündeme getirildiğini, diyalektik yöntemi uygulayarak anlayabiliriz.

Sloganlarımız tam da, ekonomik ve toplumsal durumdaki değişimi yansıtır ve değişen koşullarda işçi sınıfının devrimci görevlerini belirliyor, başkaldıran kitlelere net bir mücadele perspektifi sunuyor. Devrimci sloganlarda ısrar ediyormuz, nesnel devrimci koşullardan ileri gidiyor.

Devrimci işçilerin görevlerini açıkça ortaya koyuyoruz: Burjuva dünyasını zora dayalı devrimle yıkmak ve yeni bir hayat kurmak.

Haklarımız Ödenmeden Buradan Ayrılmayacağız

İnşaat-İş Sendikası, PTT Sirkeci Ek Hizmet Binası tadilatını yapan ve 3,5 aydır ücretleri ödenmeyen işçilerin ücretlerinin ödenmesi için Sirkeci PTT binası önünde eylemini sürdürüyor.

14 Ekim 6. Gün

İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin Kobane'ye destek eylemine polis saldınsı ve gözaltıları protesto için yaptıkları eyleme katılan işçiler "Yaşasın İşçi Gençlik Dayanışması" sloganıyla karşılandı. Eylemin ardından bir grup öğrenciyle Sirkeci'ye dönüldü.

PTT Başmüdürlüğü sendika ve işçilerle görüşerek Zamir İnşaatla çözmek istediği ve işçilerin gerekli evraklarını hazırlamaları ve işlemin 15-20 gün süreceği ama sorunu çözüp ücretlerin ödeneceğini söyleyerek işçilerin eylemi sonlandırmalarını istedikler. İşçiler ise bir değerlendirmeye yaparak, ücretleri ödenince kadar eylemi sürdüreceklerini belirttiler.

KESK Haber-Sen üyeleri de inşaat işçilerini ziyaret ettiler.

17 Ekim 8. Gün

İşçilerin postane önünde eylemini sürdürürken 8 gündür tüm PTT yetkilileri gibi görmemeye, karşılaşmamaya çalışan PTT Sir-

keci Başmüdürlüğü Selahattin İkinci işçilerin yanına gelerek konuştu ve eylemi bırakmaları için iknaya çalıştı. İşçilere "Çok üzülüyorum arkadaşlar, ama benim suçum yok, firmayla çözmeye çalışıyoruz. Ben sizin çok mağdur olduğunuzu biliyorum, ama burası soğuk, kış geldi, nasıl duracaksınız. Hem burada oturmanız bir şeyi değiştirmeyecek, biz konuyla ilgiliniz çözmeye çalışıyoruz" dedi.

İşçiler ise "Nasıl olacak? Üç ay önce ihalesini feshedip gönderdiğiniz ve bizim aylardır ulaşamadığımız şirketle çözeceksiniz öyle mi? Aylardır 'bugün, yarın, evrak, imza denilerek sözler verildi biz biliyoruz buradan ayrılırsak nasıl bir çözüm olacak gaspedilen haklarımız ödeninceye kadar buradayız" dediler.

20 Ekim 10. Gün

İşçilerle dayanışma içinde olan öğrenci gençlik küçük gruplar halinde sık sık dayanışma için ziyarete geliyorlar. İstanbul Üniversitesi'nde öğrenciler birbirlerinden duyarak geliyor, dayanışma içinde olmalarını belirtiyorlar.

22 Ekim 11. Gün

Bugün de İstanbul Üniversitesi'nden öğrenciler öğle saatlerinde işçilerle birlikteydi. Öğleden sonra ise Devrimci Öğrenci Birliği'nden öğrenciler ziyaret etti.

PTT'nin 174. yıl kutlaması öncesi PTT Başmüdürlüğü işçiler ve İnşaat-İş Sendikası Başkanı Mustafa Adnan Akyol ile görüştü.

PTT yönetimi, çözümü çok zor bir durumla karşı karşıya olduklarını, Zamir İnşaat ile görüşmelerin sürdüğünü ve bir an önce sorunu çözmek için Zamir İnşaat yetkililerinin ödeme yapmaları gerektiğini söylediklerini, fakat sürenin uzadığını belirterek, son çare olarak şirketin yatırdığı teminatı ödeme yapmaya çalışacaklarını, bunun da alacakların ancak bir kısmını karşılayabileceğini, alacaklarının geri kalanı için hukuki süreç başlatmaları gerektiğini anlattı.

İnşaat-İş Sendikası Başkanı Aksoy, "Biz size en başından işçilerin ücretleri ödenmedikçe eylemi sonlandırmayacağımızı belirttik. İşçi arkadaşlardan ikisi burada. Bu koşullarda onlar nasıl bir karar verirlerse sendika olarak biz de onların kararına göre hareket ederiz." yanıtını verdi.

Bu yanıtın ardından görüşmenin asıl nedenine geçildi. Bu kez PTT Başmüdürlüğü "Burada yarın bir kutlamamız olacak, arkadaşların burada olması hoş bir durum değil. Biz size Pazartesi günü bir

kısımlı ödeme yapacağız. Eyleminizi bugün sonlandırmanız iyi olur." dedi.

Mustafa Akyol ise "Biz görüşmeye çağrılmamızın asıl nedeninin bu olduğunu bilerek buraya geldik. Siz kutlama yaparsınız yapmazsınız, bu sizin bileceğiniz bir konu. Ama biz yine mesai saatlerinde burada olacağız." dedi.

23 Ekim 12. Gün

PTT'nin 174. Kuruluş Yılı dönümü Kutlamaları için sokak ve bina günler öncesinden bayraklar ve PTT flamalarıyla pankartlarıyla süslenmişti. İşçiler sabah 08.00'de gelerek pankartlarını açtı. PTT Müdürlüğü kutlamasının başlamasından önce işçilerin yanına gelerek "Bize kutlama için biraz müsaade edin diye rica ettik, neden böyle yaptınız?" diye sorunca işçiler de bu kutlamanın, işçilerin paralarıyla yapıldığını, PTT işletmesinin sorumlu olduğu halde ücretlerinin aylardır ödenmediğini ve sokağa atıldıklarını, iki bayramdır evlerine gidemediklerini ve para gönderemediklerini söylediler. İşçiler ve İnşaat-İş Sendikası üyeleri ve desteğe gelen emek dostları sık sık "İnşaat İşçisi Köle Değildir" sloganı atarak kutlamaları protesto etmeye başladı. İşçilerin desteğine pek çok yerden emek dostları gelmişti.

Kutlama için bando takımı geldi ve müzik çalmaya başladı, ancak alkışlar ıslıklarla PTT'nin 174. yılı kutlaması protesto

edildi. Bando takımı çalmayı sürdüremeyip kenara çekilmek zorunda kaldı. Bir kadın görevli, kutlama için bastırılan kokartları basına da dağıttı. Emekten yana olan basın emekçileri de bunları takmayı reddetti. Bandonun susmasının ardından içeriden çok yüksek sesle müzik çalmaya başladı, süslenmiş masalarda ikramlar hazırlanmış, gelenlere içecekler dağıtılmaya başlanmıştır.

İşçiler "Burada yapılan kutlama için harcanan her kuruş ödenmeyen, emekleri gasp edilen işçilerin paralarıdır" diyerek ajitasyon konuşmaları yaptılar. Bu arada hazır bekletilen çevik kuvvet polisleri, bina önüne işçilerin etrafına alındı. Bir süre sonra içeriye giren işçiler, bir süre burada slogan attıktan sonra yeniden dışarıya çıktı.

Öğle saatlerinde PTT Sirkeci binasının önündeki alanda Fatih Özel Eğitim Meslek Lisesi Velileri ve Eğitim-Sen'in işitme engellilerin okullarının kapatılmasına karşı eylem yaptıkları eyleme İnşaat-İş üyeleri destek verdi. Eylemin ardından onlar da

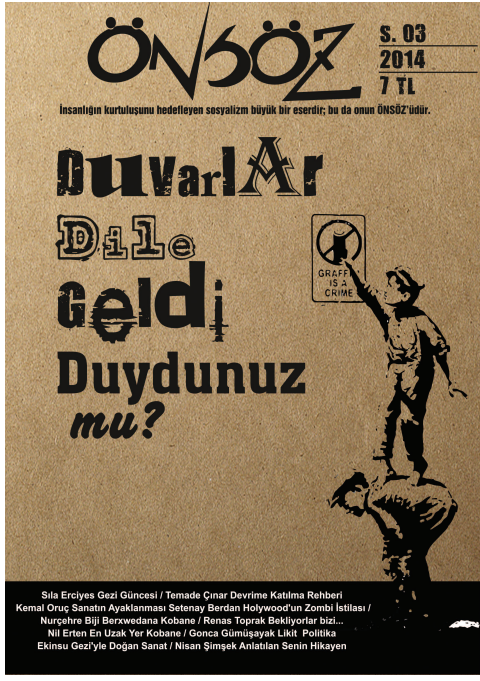
işçilerle dayanışmada bulunarak "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "İnşaat İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atarak alandan ayrıldı.

PTT kutlaması planlanandan erken bitirilmek zorunda kaldı. Kutlamanın sona ermesinin ardından emek dostlarının getirdikleri yiyeceklerle dayanışma sofrası kurularak hep birlikte yemek yenildi, halaylar çekildi. İşçilere İstanbul Üniversitesi öğrencileri, Mücadele Birliği ve Alinteri okulları, Marmara Üniversitesi'nden DÖB'lü öğrenciler, Kuzey Ormanları Savunması, Beyoğlu Kent Savunması, işten atılan Tüm Emek-Sen üyesi Dora Otel işçileri, DGP ve ÖB okulları, Haber-Sen üyeleri ve başka şantiyelerden gelen inşaat işçileri destek verdi.

PTT Başmüdürlüğü'nün 174. yıldönümü kutlaması tam da kapitalist sistemin işleyişini anlatıyor: "İşçiyi çalıştırır, emeğinin karşılığını ödemeyip sokağa atar, işçinin ödenmeyen parasıyla yaşama sürdürürüm."

İşçiler PTT Sirkeci önündeki eylemlerini sürdürüyor.

Önsöz Yeni Sayısı Çıktı

iki ayda bir...

Yepyeni sayımızla Merhaba...

Süreç hızla akıyor. Sadece bu topraklarda değil dünyanın birçok yerinde ayaklanmalar dönemine şahit oluyoruz.

(...) Ve siz Önsöz sevenlerine iyi haberi de sona bırakalım istedik. 3 ayda bir çıkardığımız dergimiz artık daha güncel, daha üretken ve sizlere daha çabuk ulaşsın diye 2 ayda bir çıkmak üzere yeni bir döneme geçti. Bu sayımızdan itibaren 2 ayda bir yayınlanacak dergimizi Ayışığı Sanat Merkezlerinden, kitapçılardan ve çevrenizdeki sıkı Önsöz takipçilerinden edinebilirsiniz. Yine de ulaşıyorum diyorsanız, bize telefonla ulaşmanız mümkün. Aynı zamanda 10. yaşına girecek olan Önsöz yeni döneme yeni umutlar ile ve tabii ki sizlerle merhaba diyecek...

Okurken, yaşamımıza dokunacak bir yeni sayı olması dileğiyle... Bir sonraki sayıda görüşmek umuduyla...

**YAYINEVİMİZDEN VE
AYIŞIĞI SANAT
MERKEZLERİMİZDEN
ULAŞABİLİRSİNİZ**

Önsöz 3

**Sıla Erciyes: Gezi Güncesi / Temade Çınar: Devrime Katılma Rehberi /
Kemal Oruç: Sanatın Ayaklanması / Setenay Berdan: Hollywood'un Zombi İstilas /
Nurçehre Biji Berxwedane Kobane / Renas Toprak: Bekliyorlar Bizi /
Nil Erten: En Uzak Yer Kobane / Gonca Gümüşayak: Likit Politika /
Ekimsu: Geziyle Doğan Sanat / Nisan Şimşek: Anlatılan Senin Hikayen...**

...Ve daha pek çok yazı yenisayımızda

BİTMEYEN MÜCADELE

Düşünün bir yakınınız abiniz, ablanız, babanız, anneniz kayıp, bulamıyorsunuz ve devletin kaçırıp öldürdüğünü bilerek adalet arıyorsunuz. Yağmura, çamura, kara, fırtınaya ve özellikle polis saldırısına rağmen aynı gün aynı saatte Galatasaray Meydanı'nda toplanan kayıp yakınları 500. haftada yine Galatasaray Meydanı'ndaydı.

Sabah saat 10.30'da ilk önce Tünel'den Galatasaray'a fotoğraflarla yüründü. Sanki kayıplarla yakınları Tünel'den Galatasaray'a yürüyüşe çıkmışlar gibiydi. Kayıplarımız 500. haftaya özel, çıkıp gelişler, devlete inat, "bizlerden kurtulamayacaksınız ve eninde sonunda hesap vereceksiniz" diyorlardı.

Ve saat 12.00'de her zamanki gibi Galatasaray Meydanı'nda kayıp yakınları anma için toplanmışlardı. Ama ne kalabalıktı, meydana sığmıyordu! Oturanlar, ayakta duranlar, resim çekmek isteyen turistler ve şimdiye kadar eylemlere katılmayan insanlar, kayıp insanlarımız için oradaydı. İlk önce kayıp yakınları konuşmalarını yaptı, arkasından basın açıklamasıyla bitirildi meydandaki eylem. Dedik ya, dile kolay 500 hafta. Hemen bitmemeliydi, bütün güne yayılmalıydı üç maymunu oynayanlara ve aman bana bir şey olmamış diyenlere inat.

500 Hafta etkinlikleri kapsamında ressam Gülbahar Bozkurt imzalı kayıp anaların resim sergisi Sivas Divriği Derneği'nde sergileniyordu. Eylemden sonra kitlesel olarak sergiye gidildi. Resimlerde hüznün hakimiydi. Resam bu sergide, kayıp insanların analarının portresini çalışmıştı. Koridora girdiğimizde analar bizleri karşılıyor ve bir şeyler anlatıyordu. Biz olmasak bile sizler hesap soruyorlardı. Karmaşık duygularla resim sergisini gezerken faşist devletin yaptığı katliamlar geliyor aklınıza. Düşünün devlet bir yakınınızı kaçırıp işkence ediyor ve sonunda öldürüyor... bu katliamlara sessiz kalanlar da bu katliamlara ortak oluyor. O yüzden sessiz kalmayalım ve hesap soralım.

Validebağ Korusu İçin Nöbet

Günlerdir Üsküdar Validebağ Korusu'nda eylem ve direniş var. Validebağ Korusunun ortak yönü ise kesilip betonlaştırılmak istenen ağaçlara karşı mahalle halkının direnişi sürüyor.

Üsküdar İlçesi, Altunizade Mahallesi, Validebağ Korusu güneyi, 165 pafta, 1313 ada, 178 parsel sayılı taşınmazın güneyindeki tescil dışı yeşil alan, plan tadilatı yapılarak "Dini Tesis Alanı" olarak yapılaşmaya açılmıştı. 2012 yılında başlatılan bu

değişikliğe itiraz için mahalle sakinleri imza toplamış ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne karara itiraz dilekçesi vermişti.

Ardından biri Çamlıca Konakları, biri Ata Konakları, üçü de bireysel olmak üzere beş ayrı dava açıldı. Davalar henüz sonuçlanmadan, Üsküdar Belediyesi tarafından alana yapım konteynırı getirildi ve işaretleme çalışması yapıldı. 15 Ekim sabahı inşaat için keçe getirilerek alanda çalışma başlatılmak istendi.

Mahalle sakinleri inşaat ruhsatını görmek istedi, ancak ruhsat olmayınca mahalle halkı bu inşaatın yapılmaması için nöbete başladı...

21 Ekim sabahı iş makineleri alana polis eşliğinde girdi ve kazı yapmaya başladı. Mahalle halkı yürütmeyi durdurma kararı almış olmasına rağmen yıkım ekipleri bu kararı da dinlemedi ve

yine polis eşliğinde bölgeye gitti. Halkın engel olmak istemesi karşısında saldıran polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Belediyenin savunması, o alanda hiç ağaç olmadığı. Ancak o "hiç ağaç olmayan" alanda bir sürü ağaç sökülüyor ve sökülüyor devam ediyor. Mahalle halkı da ağaçları kestirmemek için nöbete devam ediyor.

Acıbadem Dayanışması ve Validebağ Gönüllüleri, tüm İstanbul halkına çağrı yaparak inşaatı durdurmaya çalışıyor. 27 Ekim günü de araçlarla gelip inşaat girişine araçları park eden eylemcilerin araçları çekicilerle çekildi, polis bariyerleri kurularak insanlar alandan uzaklaştırılmak istendi. Gazetemiz yayına girerken, akşam eylem için İstanbul halkına çağrılar yapıyordu.

Gözünü rant bürüyenler ordusunun ardında o uğursuz gölge hiç eksik olmuyor. RTE, "Validebağ korusunun, cami ile inşaatla yakından uzaktan alakası yok. Validebağ Korusu mezbelelikti, berbattı, rezillikti" diye bağırıp çağırıyor. Validebağ Gönüllüleri ise Validebağ Korusunun, her gün yüzlerce kişi tarafından kullanılan, İstanbul'da pek çok düzenlenmiş park alanından farklı olarak, kendi özgün yapısıyla bir ekosistemi olduğunu söylüyor.

"500. Haftada Sen de Gel!"

Aydın ve sanatçılar, her hafta Galatasaray Meydanı'nda kayıplar için eylem yapan Cumartesi Anneleri/İnsanları'na destek verilmesi için "Galatasaray Meydanı'na 500. Hafta Da Sen De Gel" sloganıyla çağrı yaparak "Onlar 500 haftadır, adalet arıyorlar, evlatlarını arıyorlar, hesap soruyorlar, geçmişi sorguluyor" diyerek 500. haftada Galatasaray Meydanı'nda olunmasını istedi.

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde bir araya gelen 40'ı aşkın aydın ve sanatçı bir basın açıklamasıyla 500 haftadır yapılan eyleme destek verilmesini istedi.

Akın Birdal İHD çalışmaları ve Cumartesi Anneleri eyleminin nasıl başladığını ve örgütlü bir öncelikle yaşam hakkının savunulmaya çalışıldığı, yaşam hakkının yok sayıldığı bir dönemde bu mücadelenin başladığını söyleyen Birdal, idamın kalktığını, şartlı tahliyeler çıktığını ancak yaşam hakkına saygılı bir ortamın hala sağlanmadığını ifade etti. 90'lı yıllarda başta Kürdistan olmak üzere çok fazla kayıplar verildiğini ve buna karşı "Öncelikle yaşatmak gerek" diyerek yola çıktığını ve dile, kültür, inanç ve demokratik hakların tanınması çabasının verildiğini belirten Birdal, "Hasan Ocak ailesi birlikte, Emine Anne ile birlikte Hasan Ocak'ı aramaya koyulduk. Cumartesi Anneleri, 500 haftadır kayıplarını arıyorlar, adaleti arıyorlar, toplumun belleğini, vicdanı arıyorlar" dedi.

Bunun devlet için bir utanç olduğunu söyleyen Birdal, annelerin yakınlarını ararken aynı zamanda kaybolmuş bir demokrasiyi aradıklarını ve yıllardır süren bu arayışın duyurulup sahiplenilmesi gerektiğini belirtti. Birdal, "500 hafta insanlık ailesinin bir utancı Cumartesi Annelerinin direnişlerinin sembolü ne kadar onurumuzsa onların yakınlarını bulamayışımız utançtır" dedi.

Cumartesi Anneleri ile dayanışma içerisinde olunması gerektiğini belirten Ferhat Tunç ise, "Biz buraya gelirken başbakan yeni yasayı sanki yeni bir reformmuş gibi sunuyordu. Bu da gösteriyor ki mücadele bitmedi, sürecek" dedi.

Aydın ve sanatçılar adına açıklamayı Adile Yadırgı yaptı. Yadırgı "Onlar bize her baktığında biraz da kendi çocuklarını görürler gözlerimizde.. Oysa onlarla gözgöze yüzyüze gelemeyenler var hala bu ülkede. Biz ise tam da gözbebeklerine bakarak uçurumlara savruluruz Cumartesi Anneleri'nin yaralı bir ceylan gibi haykaran gözlerinde. Onlar, 500 haftadır evlatlarını soruyorlar. Onlar 500 haftadır adalet arıyorlar. Onlar 500 haftadır hesap soruyorlar. Onlar 500 haftadır aynı yerde duruyorlar. Galatasaray Meydanı'na sen de gel!" dedi.

Cumartesi Anneleri/İnsanları ile 500. Haftada bir arada olması çağrısına destek veren sanatçılar:

Adile Yadırgı, Ahmet Aslan, Akın Birdal, Arif Sağ, Aynur Doğan, Bajar, Belkıs Akkale, Berfin Zenderlioğlu, Cemil Koçgiri, Destar Tiyatro, Emeğe Ezgi, Erdoğan Emir, Eşber Yağmurdereli, Fadıl Öztürk, Ferhat Tunç, Grup Emeğe Ezgi, Grup Munzur, Grup Vardiya, Grup İsyen Ateşi, Hakan Yeşilyurt, Hilmi Yarayıcı, İlkay Akkaya, Jülide Kural, Kardeş Türküler, MKM sanatçıları, Mirza Metin, Nesimi Aday, Nur Sürer, Pınar Aydınlar, Reis Çelik, Seyr-i Mesel Tiyatro, Suavi, Suna Aras, Tolga Sağ, Türkiye Yazarlar Sendikası, Yasemin Göksoy ve Yusuf Çetin

Kobaneli Mültecilere Destek İçin

Kobane günlerdir IŞİD gericiliğinin saldırısı altında. Bu saldırıya karşı kahramanca direnen Kürt halkı yine tarihe geçecek destansı bir kahramanlık örneği yaratıyor. Kadınıyla, çocuğuyla, yaşlısıyla, genciyle tüm bir halk elinde silahlı; emperyalist ve kapitalistlerin beslediği IŞİD çetelerine karşı savaşıyor...

Şunu çok iyi biliyoruz, yaşanan her savaşta en fazla zararı kadınlar ve çocuklar görüyor. Burada da öyle... IŞİD gericiliğinin eline geçirdiği kadınlara neler yaptığını, köle pazarlarında mal gibi alıp sattığını, tecavüz ettiğini, ve daha birçok insanlık dışı yöntem uyguladığını internet yada basın aracılığıyla görüyoruz...

İnsan olan hiç kimse yanı başında böylesi bir savaş yaşanırken sessiz kalmaz. Biz de sessiz kalamazdık. Herkesin yapacağı birşeyler mutlaka vardır dedik. Emekçi kadınlar olarak; bir yardım kampanyası örgütledik. Bu kampanyaya pek çok kesimden insanlardan olumlu cevap geldi. Cezaevindeki tutsaklar el emeği ürünler yaptılar Kobanê'ye destek için. Tiyatrocular, tiyatro atölyesi düzenlediler destek için. Kadınlarımızın çoğu da kışlık kıyafetler getirdi destek için. Kıyafet getiremeyen ekonomik destekte bulundu. Yapılan desteklerin hepsini bir cumartesi günü Aksaray'da (İstanbul) BDP'ye teslim ettik.

Öğrendik ki oradaki insanların hala her türlü desteğe ihtiyacı var. Kışlık kıyafetler, çocuk ayakkabıları, çocuk mamaları, kadın pedleri, sarğı bezleri, pansuman malzemeleri, ağrı kesiciler, kuru yiyecekler (yağ, salça, vs), çocuk oyuncakları vb uzayıp giden bir liste. Herkesi bu dayanışmanın birucundan tutmaya çağırıyoruz.

Emekçi Kadınlar (EKA)

Binlerce Kişi 500. Haftada Kayıpları Sordu

Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 500. haftasında yine Galatasaray Meydanı'ndaydı. Cumartesi Anneleri'nin "Sen de Gel" çağrısına uyan binler büyük bir buluşma gerçekleştirdi. Bu kez binlerle birlikte kayıpların akıbetini sordu.

500. Haftanın eylemi sabah 10.30'da Tünel Meydanı'nda AFSAD Toplumcu Gerçekçi Belgesel Fotoğraf Atölyesi'nin hazırladığı fotoğrafların taşındığı "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganının atıldığı yürüyüşle başladı. 500. Hafta eylemine aralarında Gezi Sanatı bileşenlerinin de bulunduğu pek çok sanat grubu, aydın ve sanatçı, Mücadele Birliği Platformu'nun da aralarında olduğu devrimci örgütler, sendikalar ve meslek örgütleri katıldı.

Yürüyüş sırasında aniden bir ses yükseldi kalabalığın arasından. "Annemi gördünüz mü? Beni arıyormuş her hafta Galatasaray'da..." diyen bu ses Tiyatro Simurg'a aitti. Yürüyen sergi Galatasaray Meydanı'nda kayıp yakınlarıyla buluştu. Galatasaray meydanına her yandan insan akıyordu. Meydanda yere serilen büyük siyah bezin üzerine kayıpların resimleri ve karanfiller konuldu. Bu haftaki eylemde Hrانت Dink'in eşi Rakel Dink, Berkin

Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan, Abdullah Cömert'in ağabeyi Zafer Cömert, Hasan Ferit Gedik'in ailesi de yer aldı.

500. haftada Fehmi Tosun'un eşi Hanım Tosun, Kenan Bilgin'in kardeşi İrfan Bilgin, Hasan Ocak'ın annesi Emine Ocak, Cemil Kırbayır'ın ağabeyi Mikail Kırbayır, Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız, Ferhat Tepe'nin annesi Zübeyde Tepe, Nu-

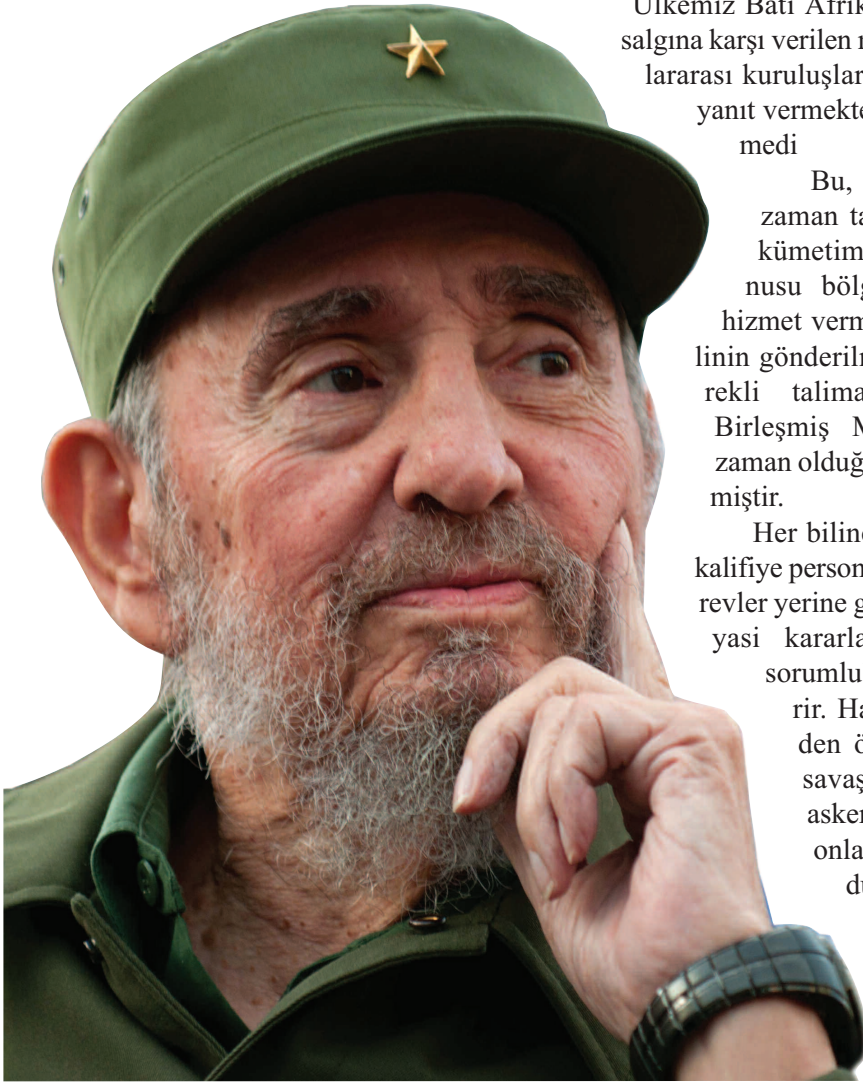
oğlu Serhat Ertak, Hasan Gülnay'ın kızı Deniz Gülnay, Abdullah Canan'ın yakını Tayip Canan, Cüneyt Aydınlar'ın kardeşi Emrah Aydınlar konuşma yaptı. Kayıp yakınları verilen mücadelenin yalnızca yakınlarını bulmak olmadığını geleceğe insanlığa sahip çıkmak olduğunu ifade etti. Bazı kayıp yakınları Kobane'deki mücadeleye de değinerek, verilen her iki mücade-

retin Yedigöl'ün kardeşi Muzaffer Yedigöl, Kasım Alpsoy'un kızı Gülbahar Alpsoy, Süleyman Cihan'ın kardeşi Ahmet Cihan, Hayrettin Eren'in ablası İkbal Eren, Mahmut Ertak'ın

lenin de insanlığın geleceğini kurtarmak için verildiğini ifade etti. Konuşmalar sırasında duygulu anlar yaşandı, kayıp yakınları mücadelelerini sürdürceklerini haykırdı.

GÖREV ÇAĞRISI

Ülkemiz Batı Afrika'da patlak veren acımasız salgına karşı verilen mücadeleye destek için uluslararası kuruluşlar tarafından yapılan çağrıya yanıt vermekte bir dakika bile tereddüt etmedi

Bu, ülkemizin istisnasız her zaman takınageldiği tutumdur. Hükümetimiz, Afrika kıtasında sözkonusu bölgede sağlık görevlilerinin hizmet vermesi ve yeni sağlık personelinin gönderilmesi konusunda çoktan gerekli talimatları vermiş bulunuyor. Birleşmiş Milletler'in çağrısına, her zaman olduğu gibi, süratli bir yanıt verilmiştir.

Her bilinçli insanın anlayacağı üzere; kalifiye personellerden tehlike arz eden görevler yerine getirmelerini istemek gibi siyasi kararlar, aynı zamanda büyük sorumlulukları da beraberinde getirir. Hatta sadece siyasi sebeplerden ötürü birilerini göndermek, savaşmaları ve ölmeleri için asker göndermekten -ki bu zaten onların görevidir- bile daha zordur.

Kendi yaşamlarını kurtarma riskine rağmen başkalarının hayatlarını kurtarabilecekleri bir yere giden tıbbi uzmanlar, büyük bir insani dayanışma örneği göstermekte ve bütün bunları hiçbir maddi çıkarları olmaksızın yapmaktalar. Onların yakın aile fertleri de, sevdiklerini gözden çıkararak, bu çabaya katkı sağlamaktadırlar. Burada bahsedilen şeyi, yıllar boyu yiğitçe savaşmış bir ülke anlayabilir.

Herkesin bildiği üzere, bu görevi iyi bir planlama ve yeterlilikle yerine getirdiğimizde kendi halkımızı, Latin Amerika ve Karayiplerdeki kardeş halkları korumuş olacağız. Salgının, dünyanın geri kalanıyla birçok bağı bulunan Birleşik Devletler'de görüldüğünü ve yayılabileceğini biliyoruz. Bu görevde, Birleşik Devletler personeliyle birlikte çalışmaktan mutlu olacağız.

20 Ekim Pazartesi, bölgedeki birkaç ülkenin çağrısıyla ve önemli otoritelerin katılımıyla, salgının yayılmasını engellemek ve salgınla hızlı ve etkili bir şekilde savaşmak için gerekli önlemlerin uygulanması zorunluluğunu bildiren bir toplantı gerçekleştirilecek.

Karayipliler ve Latin Amerikalılar dünyanın geri kalanına gayret ve mücadele mesajları gönderiyor olacaklar.

Görev saati geldi.

Fidel Castro Ruz

YORUMSUZ BİR HABER BİR AÇIKLAMA VE BİR SORU

ANF'nin haberini kısaltarak ve yorumsuz veriyoruz. Haber şu:

"Türk Devletinin DAİŞ'e Desteği Yine Belgelendi! / ANTEP 27.10.2014 08:54:59 ANF

Türkiye'nin DAİŞ çetelerine desteği fotoğraflarla bir kez daha kanıtlandı. Sınırdaki ellerinde silahlarla askerlerle görüşen çeteler, Türk askerleri ile vedalaşıp yeni katliamlar yapmaya gidiyor.

22 Ekim 2014 tarihinde Kobanê'nin Zorava Tepesi'nin yamacında çekilen görüntülerde 5 çete üyesi Kobanêlilerin arabalarını bıraktığı Türkiye sınırına geliyor. Burada Kobanêlilerin eşyalarını yakan çeteler, işlerine yarayan malzemeleri ise

Şimdi de içinde HDP'nin de olduğu farklı kurum ve partilerin açıklamasını kısaltarak veriyoruz. Açıklama şu:

"HDP, DTK, DBP ve HDK'dan bugün ortak açıklama yapıldı. Açıklamada; HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş, Figen Yüksekdağ, DTK Eş Genel Başkanları Hatip Dicle, Selma Irmak, DBP Eş Genel başkanları Kamuran Yüksek, Emine Ayna ile HDK Eş Sözcüleri Sebahat Tuncel ve Ertuğrul Kürkçü'nün imzaları yer aldı. Açıklamada, şu ifadeler yer verildi:

'HÜKÜMET İle Birlikte Bertaraf Etmek İstiyoruz

Kobanê'ye yönelik IŞİD kuşatması nedeniyle yaşanan gelişmeler vahim boyutlara ulaşmıştır.

Bizler hem ülke içinde, hem de dışarıda halklarımıza yönelen tehdidi Hükümet ile birlikte çalışarak bertaraf etmek istiyoruz." (abç, 10.10.2014)

HDP'li farklı kişilerin hükümeti aklayan açıklamalarını, Demirtaş'ın Kasımpaşalıtı ayakta alkışlamasını, kırılma anlarında hükümete ve zamanın başbakanı Kasımpaşalıtıya verdiği desteği es geçiyor ve soruyoruz:

Hükümet ile birlikte neyi bertaraf edeceksiniz?

Kobanêlilerin arabalarına yükleyip, ellerinde bulundurdukları Sifték Köyü'ne doğru götürüyor. Daha sonra sınırın sıfır noktasına gelen 2 çete üyesi, oraya gelen 2 zırhlı araçtan inen 7 asker ile görüşüyor. Yaklaşık yarım saat görüşükten sonra çeteler askerlerle vedalaşıp, buldukları bölgeden ayrılıyor. Sınırın sıfır noktasında eli silahlı DAİŞ çeteleri ile askerler arasında nelerin konuşulduğu bilinmezken, askerler ile vedalaşıp ayrılan çeteler ise yeni bir katliam yapmaya hazırlanıyor."

